

ANNEX:

EXTRACTE DE LES ENTREVISTES A
MEMBRES DE DIFERENTS EQUIPS
TÈCNICS DE FUTBOL D'ELIT

Sergi Ferragut Maixenchs
IES Montsoriu Arbúcies
22 de gener del 2010
Tutor del Treball: Ernest Llohis

ÍNDEX

• Entrevista a Carlos Planchart (scouting)	4
• Entrevista a Marc Cisa (fisioterapeuta)	10
• Entrevista a José Luís Navas (entrenador de porters)	15
• Entrevista a José Carrillo (segon entrenador)	20
• Entrevista a Ernesto Valverde (primer entrenador)	25
• Entrevista a Rafael Gil (primer entrenador)	29
• Entrevista a Narcís Julià (segon entrenador/director esportiu)	33
• Entrevista a Lorenzo Buenaventura (preparador físic)	49
• Entrevista a Carles Naval (delegat)	55
• Entrevista al Dr. Jordi Sitjà (metge)	58
• Entrevista a Manel Estiarte (cap de relacions institucionals)	64
• Entrevista a Sergi Nogueras (premsa nacional)	68
• Entrevista a Xemi (premsa internacional)	72
• Entrevista a Jordi Balsells (preparador físic)	77
• Entrevista a Pepe Costa (àrea atenció al jugador)	83
• Entrevista a Tito Vilanova (segon entrenador)	87

Entrevista a:

Carlos Planchart, Scouting del 1r equip del F.C.Barcelona.

(Arbúcies, 26/6/09/)

- “Els nostres informes permeten adequar els exercicis d’entrenament en funció de com es plantejarà el proper partit”.
- “Si has estudiat bé al rival dones una gran ajuda al jugador”.
- “Jo crec que el model Barça amb el Josep Guardiola s’aproxima al model del futbol anglès”.

Carlos Planchart a la seva oficina de treball, essent entrevistat per Sergi Ferragut

-Em podria explicar com funciona l’organigrama del seu equip?

-És probable que el departament de la direcció esportiva, en un equip d’elit que no sigui el Barça o el Madrid, estigui molt més ben estructurat, i alhora amb molts menys mitjans econòmics, però segur que hi haurà molta més gent que hi treballa. És molt fàcil fitxar pel Barça, les possibilitats de fitxar pel Barça, no són les mateixes que fitxar

per l'Espanyol. L'Espanyol ha de tenir una xarxa d'observadors que controla i rastreja el mercat. No pot fer com el Barça per exemple que agafa el diari, i mira els jugadors que destaquen. Estic convençut que la manera de treballar d'una direcció esportiva com la de l'Espanyol, per continuar el mateix exemple, és molt més profunda que la del Barça.

Quan anem a parlar amb en Pep, agafem diversos vídeos i en fem un recull de les actuacions d'aquell jugador. Allà hi incloem accions bones, però també de dolentes, perquè per exemple els representants només informen de les accions bones. En canvi, nosaltres també ens interessen les dolentes, d'aquesta manera en Pep sap què s'ha de polir i millorar d'aquell jugador.

Nosaltres depenem directament d'en Pep. El Barça està estructurat d'aquesta manera: una direcció esportiva pel primer equip, i una altra direcció esportiva per la resta de futbol base. En molts clubs, dintre de la mateixa direcció esportiva, surten les dues. En canvi aquí són independents.

Tot l'staff depèn directament d'en Pep, que porta tot el del primer equip. Però està clar que cada àrea té el seu responsable. Per exemple l'àrea mèdica, si algun fisioterapeuta té algun problema amb alguna màquina o algun altre aparell, no parla amb en Pep, sinó amb el responsable de l'àrea, que en el cas de l'àrea mèdica seria el Dr. Ramon Canals.

En Manel Estiarte, cap de relacions institucionals del club, és el cap personal de protocol d'en Pep, el que li marca tots els passos. Després els dos caps de premsa, que també van sempre amb l'equip, i són el pont dels jugadors amb la premsa.

-En què consisteix la seva tasca "d'scoutings"?

-Organitzem, planifiquem tota la temporada un cop sabem ja el calendari, i intentem treballar amb mínim quatre partits del rival. És a dir, intentar tenir quatre partits del rival gravats per nosaltres. Gravats amb un sistema determinat, no tècnicament, sinó amb gran angular, de manera que es veu el partit com si estiguessis a la grada del camp. A la televisió veus la jugada, però només veus on hi ha la pilota. D'aquesta manera pots analitzar clarament com juga el rival: com organitza el mig camp, si juga defensivament en línia, si pressionen, si repleguen ràpid o es queden a l'atac. Fins al punt d'analitzar per exemple, si quan pugem la pilota per l'esquerra el lateral dret pressiona o no pressiona. Aquests detalls, són impensables veure'ls per la retransmissió d'un partit

normal per la televisió. D'aquesta manera sempre veus els 20 jugadors de camp. A vegades per motius de calendari, no podem aconseguir els quatre partits. Tenim dues persones que graven, que són els que viatgen als diferents camps a gravar-nos els partits. Una vegada tenim els partits guardats, fem un arxiu per guardar-lo per nosaltres, una còpia per en Pep i una altre per en Tito Vilanova. El diumenge ens arriba la gravació del partit i llavors comencem a treballar, mentre ells planifiquen els entrenaments de la setmana i el treball en el camp. Però com que la majoria de partits ja els hem vist abans, així de manera informal, quan els donem la cinta, ja els diem les quatre característiques bàsiques del rival. D'aquesta manera ja es fan una idea de com juga el rival, i també li serveix d'orientació per planificar la setmana. Per exemple, si li diem que és un equip que intenta fer la línia del fora de joc, doncs planteja uns exercicis que al mateix treballar el que toca a nivell físic, es treballa com superar una defensa que fa la línia del fora de joc.

Mentre ells entrenen, nosaltres ja comencem a treballar. Tenim un programa informàtic, que s'anomena: Eric 2.0, de l'empresa Mundo Entrenador. Aquest programa et permet analitzar el partit, que és el primer que s'ha de fer. S'entra al programa i crees el partit a analitzar, és a dir la cinta que han portat els gravadors. L'ordinador va connectat a unes pantalles grans per tal de veure bé el partit, l'ordinador és útil quan estàs per exemple a l'avió i no hi ha pantalles, però és més complicat. Tens l'avantatge que pots estar mirant el partit amb directe, amb visió de gran angular, com ja he dit abans, però pots anar parant i retrocedint el vídeo tants cops com faci falta. Llavors tenim varies plantilles creades dins. Si per exemple hi ha una jugada d'atac que aquell equip la repeteix sovint, i volem plasmar-li al Pep, doncs la seleccionem i la col·loquem a la plantilla de jugades d'atac. Apart d'això evidentment seleccionem tota l'estratègia, tan a favor com en contra. Per en Pep també és vital saber com inicien el joc, d'aquesta manera pot treballar d'una manera determinada la pressió durant la setmana. Un cop ha acabat el partit, ja tenim totes les jugades que ens interessin guardades. El partit nostre es pot analitzar en directe, el programa t'ho permet. És a dir podem gravar el partit, endollar-ho directament a l'ordinador i ho pots analitzar en directe mentre mires el partit, en comptes d'anar anotant, ho analitzes directament. D'aquesta manera et permet fins hi tot a la mitja part ensenyar algun tall de gravació a algun jugador per tal que vegi amb més facilitat l'error que està cometent. Per mostrar l'estratègia, el que fem és acostar la càmera.

Llavors un cop fet tot això, creem un informe on s'enclouen totes les jugades. Cada jugada surt titulada i amb tot el text necessari per facilitar la feina als entrenadors. Després fem una còpia pel Tito de totes les accions d'estratègia i un DVD pel Pep amb totes les accions d'estratègia, però també les accions tàctiques, tant les accions pròpies, com les del rival.

Primer li envies un informe el més aviat possible en el Pep. Llavors ell amb l'informe i mirant el partit a estones, ja que li has donat el vídeo, es planteja com es jugarà aquella setmana. Inclús es preparen els entrenaments d'acord amb el que es vulgui treballar, és a dir els nostres informes permeten adequar els exercicis d'entrenament en funció de com es plantejarà el proper partit. És interessant adequar els exercicis a com treballarà aquell partit. Una vegada fet això, ens reunim i realitzem l'informe definitiu: que serà l'informe que passarem als jugadors a la xerrada prèvia al partit. En aquest informe definitiu seleccionem el que volem transmetre als jugadors, per tal que captin dues idees. La primera és conèixer com juga l'equip rival, i la segona és com han de jugar per contrarestar l'equip rival i fer-los mal nosaltres. Aquest informe dura màxim uns sis minuts, que junt amb el que parla en Pep, són aproximadament uns deu minuts de xerrada. Es realitza un quart d'hora abans de marxar cap a l'estadi on es disputarà el partit. En el Nou Camp ja tenim una sala de vídeo, a vegades per tant els el passa al camp mateix.

El matí abans es fa el mateix però de l'estratègia. Pel que fa a aquesta modalitat posem primer de tot el que fa l'equip rival; ja sigui corners, faltes, etc. Després posem com defensen a pilota aturada i finalment intercalem jugades nostres, que, segons les característiques de l'equip contrari, creiem oportunes realitzar-les pel partit d'aquell dia. Aquest informe es passa abans de l'entrenament matinal. Llavors l'únic que es fa, com que ja s'ha assajat durant la setmana, al vestidor hi ha uns pòsters que simplement refresquen la memòria als jugadors. A la tarda es realitza la xerrada tàctica. Juntament amb en Pep definim l'informe, què es dirà i com es dirà, però el que parla sempre és en Pep.

Per raons logístiques, en Domènech i jo, ens partim un partit cada un, per tal de repartir-nos la feina. Perquè quant jugues diumenge i dimecres, un sol no tindria temps. Mentre un prepara l'informe del primer partit que arriba, l'altre ja prepara l'informe del següent.

En el departament som dos, més dos ajudants que depenen directament del club. Aquests dos ajudants són gestionats pel Carles Naval (delegat del F.C.Barcelona) i per nosaltres. En Carles Naval és el que planifica tots els viatges, tant siguin den Domènech i jo, o d'en Jordi i en Quim, els dos ajudants.

-Quina seria la seva jornada laboral en un dia normal d'entrenament?

-Arribem a les nou, juntament amb l'equip. L'entrenament comença a dos quarts d'onze, però allà s'hi ha de ser una hora abans, ja que és obligatori esmorzar allà. Nosaltres esmorzem amb tots. Mentre ells (entrenadors i jugadors) es disposen a fer tot el treball de musculació i entrenament, nosaltres ens posem a treballar. A les dues anem a dinar, i a la tarda, l'horari depèn molt dels viatges. Per exemple, els mesos d'abril i maig, sortíem de Barcelona a les nou del vespre. (degut que el Barça es mantenia en les tres competicions: Copa, Lliga i Champions League.

-Quina és la seva relació amb l'entrenador?

-Ens reunim amb ell cada dia. La relació ja comença al moment de donar-li la gravació, per tenir clar les quatre característiques bàsiques de joc de l'altre equip. Després ens tornem a reunir per parlar del nostre partit. Cada dia tenim, una reunió d'un quart d'hora després d'esmorzar. Llavors també ens reunim per preparar els partits, aquestes ja són reunions molt llargues, ja que en Pep, ho vol tenir el màxim tot estudiat i reduir al mínim l'atzar. Hem de saber que des de que comença la pre-temporada estàs al servei d'en Pep vint-i-quatre hores al dia. Ja que tu pots haver arribat a casa, després d'un dia de feina, i que et truqui per demanar-te la teva opinió o qualsevol cosa sobre un canvi tàctic per exemple.

Treballem tots moltes hores per tal de facilitar la màxima informació als jugadors. Ells tenen la tècnica, no els pots dir que han de fer quan tenen la pilota. Però, si has estudiat bé el rival, i saps per exemple com es col·loquen quan defensen, els pots dir als teus jugadors a on han de rebre per estar sols, i aquesta si que és una gran ajuda per un jugador. Una vegada el jugador ha rebut la pilota, el jugador sap millor que ningú que ha de fer amb ella. Per això, si li ensenyes visualment a on ha de rebre, mitjançant la gravació, té molt de guanyat.

-Pel que fa al tema fitxatges, qui pren la última decisió?

-En Pep ens demana en particular, que li passem informació de tots els jugadors que anem veient. Nosaltres, quan veiem que un jugador encaixa amb el sistema de joc de l'equip, fem un vídeo amb accions bones i dolentes i li donem per tal que s'ho miri. Un cop ha vist el jugador i també veu que encaixa, es dirigeix a la secretaria tècnica. Un cop allà demana que facin un seguiment al jugador que ha vist. Teòricament qui fitxa és la secretaria tècnica. Una secretaria tècnica hauria de confeccionar l'equip i dir-li a l'entrenador: tens aquest equip i et fixem per fer-lo funcionar. Al Barça però, no funciona així. Aquí marca les directrius en Josep Guardiola, i els diu quins jugadors vol. Jo crec que el model Barça amb el Josep Guardiola s'aproxima al model anglès.

-Creu que funcionaria el model anglès aquí a Espanya?

-Jo he vist treballar a Rafa Benítez. És el mànager general del Liverpool. Té personal, que negocia els fitxatges, però depenen d'ell. Ell treballa amb un pressupost de fitxatges, i el controla amb un programa d'ordinador que l'informe a quin nivell es troba depenent de les compres i vendes. D'aquesta manera ell sap si pot fitxar un jugador o no, i ell és el que decideix fitxar-lo. Per tant podem dir que a part de controlar la part esportiva, el mànager gestiona l'àrea econòmica. Aquesta figura de mànager general no existeix a España. La idea de club que tenim aquí a España és totalment diferent a la d'Anglaterra. Els entrenadors duren molt menys.

Entrevista a:

Marc Cisa, Fisioterapeuta del R.C.D.Espanyol.

(Santa Coloma de Farners, 4/7/09)

- “El que té més contacte amb el jugador és el fisioterapeuta, som molt escoltats per decidir si un jugador és apte”.
- “Nosaltres tenim un paper molt important en la prevenció de lesions”.
- “Les nostres mans fan que els jugadors siguin més grans”.

Marc Cisa amb Sergi Ferragut al finalitzar l'entrevista al despatx del C.E.Farners

-Dins de l'organigrama tècnic d'un equip de futbol d'elit, de qui depèn directament?

-Nosaltres depenem del servei mèdic. Per exemple, en l'espanyol que és el meu cas, és independent el cos mèdic del cos tècnic. El servei mèdic està marcat per els metges que hi ha a l'Espanyol.

-A qui pot delegar funcions?

-Nosaltres dintre de l'equip tècnic no donem ordres, nosaltres marquem si aquell jugador per la lesió que tingui, pot jugar o no pot jugar.

-Quants fisioterapeutes poden arribar a formar part d'un equip de futbol d'elit?

-Sol estar ben dotat. Per un equip de vint-i-un jugadors, solen haver-hi uns quatre fisioterapeutes i un parell de preparadors físics, un que s'encarrega de la recuperació i un altre de la preparació física pròpiament dita.

-Quina relació hi ha amb els entrenadors de l'equip ?

-Cada dia, un entrenador sempre dedica cinc o deu minuts a escoltar el teòric informe mèdic que li pugui donar el fisioterapeuta. Si que és cert que el metge té contacte amb el futbolista, però el que té més contacte amb el jugador és el fisioterapeuta. Per tant, som molt escoltats en el món del futbol, i la nostre opinió és molt vàlida per decidir si aquell jugador amb alguna lesió o amb molèsties és apte per jugar o no.

-Quina relació hi ha amb els serveis mèdics ?

-Normalment ens solem reunir dos cops per setmana. En el meu cas: seiem, parlem una estona sobre aquell jugador, com està, quin rendiment dóna, perquè el dóna, quin problema hi ha, i perquè hi és, i es mira si es pot solucionar.

-Els fisioterapeutes fan assessorament preventiu de lesions a l'hora de planificar una temporada o les diferents sessions de treball al llarg de la temporada ?

-Sí, nosaltres tenim en aquesta tasca, un paper molt important on jugar. Des d'evitar possibles lesions, fent treballs propioceptius de turmell, fins a marcar dietes pròpiament dites. És cert que això és més vessant del nutricionista, però el fisioterapeuta també ho toca.

-Els fisioterapeutes hi tenen competències a l'hora de fer un diagnòstic a un jugador ?

-El fisioterapeuta és el primer que assisteix a aquell jugador, ja que és aquell que intervé directament. Per tant primer valorem i realitzem un possible diagnòstic, que acaba confirmant el metge, mitjançant les proves mèdiques adients a aquell tipus de lesió.

-Quin és el circuit protocol·lari que es segueix en cas de lesió?

-Normalment, el que té més contacte directe és el fisioterapeuta. És el que primer veu a aquell jugador i mira de diagnosticar aquell tipus de lesió, quin problema succeeix, i llavors s'envia al metge. Aquest decideix si es pot solucionar només amb fisioteràpia o si s'ha de realitzar altres proves mèdiques per conèixer l'abast de la lesió.

-Pot un jugador ser assistit o tractat per fisioterapeutes externs al club ?

-Normalment no succeeix (que un jugador sigui assistit per fisioterapeutes externs al club). Representa que el fisioterapeuta que té el club té uns coneixements prou vàlids com per atendre les lesions. Per tant normalment no se sol demanar una opinió externa. Si és cert, que en clubs grans, hi ha el metge, però després hi ha convenis amb altres especialistes. En el meu cas, a l'Espanyol, hi ha el fisioterapeuta, el metge especialitzat en esportiva, però després tenim contactes amb Ramon Cugat, amb la junta de genoll. És qui s'encarrega mitjançant el conveni amb l'Espanyol, de tractar aquest tipus de lesions.

-Quina seria, com s'estructuraria la jornada laboral d'un fisioterapeuta d'un club d'elit?

-Jo assisteixo a la tarda. El primer que fem és preparar la sala de fisioteràpia. I un cop comencen a arribar els jugadors, els atensem depenent de les necessitats de cadascú. Normalment allà és atenció directa, per tant el que demanen els jugadors en principi són massatges de descarrega, tai pings i exercicis propioceptius. I un cop el volum de jugadors ha disminuït, i ja estan en el camp entrenant, llavors ens centrem amb les lesions llargues. Per exemple, si un està fent la recuperació de creuat anterior, se li ha de aplicar el tensa, l'ultrasò, el radar, etc. Llavors hi ha l'altre vessant: són els fisioterapeutes o preparadors físics, que estan el camp, realitzen la tasca de recuperació física per introduir l'esportista a la pràctica esportiva.

-I en el dia del partit?

-Normalment s'arriba amb la convocatòria que fan, que sol ser una hora i mitja abans. Arribes, montes la llitera, i van passant jugador per jugador. Bàsicament el que es fa el dia del partit és l'escalfament muscular mitjançant massatges, embenats estil tai pings,

posar embenats neuromusculars, etc. Coses senzilles i ràpides de fer per tal que el jugador entri en les millors condicions possibles al camp.

-Poden els jugadors o l'entrenador decidir sobre les altes mèdiques? Qui té la responsabilitat final?

-Es valora amb tot l'equip mèdic, per això és un equip multidisciplinari. Però normalment ho valora per sobre de tot tan el fisioterapeuta com el metge. El fisioterapeuta per portar la recuperació i el metge per definir si aquest jugador pot començar a jugar o no.

-El dia del partit, hi ha estratègia o alguna indicació per part de l'entrenador a l'hora de que surti el fisioterapeuta al camp en cas de lesió d'algun jugador, en funció del resultat del partit ?

-Normalment no es diuen (d'estratègia establerta), però el que et diu sempre l'entrenador és que si vas guanyant, el temps s'està acabant i l'altre equip està pressionant, i hi ha un jugador que ha caigut per un cop, el fisioterapeuta surt i t'entretens al màxim, cosa que no s'hauria de fer per respectar l'esportivitat del futbol, però mires de gestionar el temps, per guanyar-ne el màxim possible. Perquè per un cop: buides la farmaciola, agafes l'esprai de fred, el mulles, mires de dir-li com està i després l'aixeques. En canvi, si és una lesió important i vas perdent, demanes el canvi ràpid. O encara que no sigui una lesió important, si veus que el jugador té molèsties, demanes ràpidament el canvi, perquè l'equip es torni a igualar a l'altre pel que fa al nombre de jugadors.

-Quin és el protocol establert a l'hora de donar la notícia als mitjans de comunicació d'alguna baixa o alta per lesió d'algun jugador?

-Normalment en aquesta vessant, el fisioterapeuta, aquí no intervé. Si algú ha de donar algun diagnòstic mèdic, s'encarrega el metge. Els fisioterapeutes treballen directament amb els jugadors, mai es posa amb els mitjans de comunicació.

-Hi ha algun altre aspecte que creu important de la seva tasca com a integrant de l'equip tècnic ?

-Normalment els fisioterapeutes tenen una tasca fosca dins del club, però jo crec que és una de les tasques més importants. El fisioterapeuta és una persona amagada dins del

club, els jugadors li tenen molta estima, però poc considerat a nivell de mitjans de comunicació i tot això. Perquè fa una gran tasca, si el jugador hagués de sortir amb les petites molèsties que té, segur que no donaria el 100 %, sinó que en donaria el 80. Fa que aquest jugador sigui més gran gràcies a les seves mans.

Entrevista a:

José Luís Navas, Entrenador de porters del R.C.D.Espanyol.

(Santa Coloma de Farners, 6/7/09)

- “L’entrenador de porters sempre intervé en configurar tota l’estratègia defensiva”.
- “Un porter quan surt al camp, després d’una setmana de treball, ja coneix tots els moviments de l’altre equip i tot el que poden fer”.
- “El porter és la peça fonamental de tot l’equip, si el porter no està bé, l’equip no està bé”.

José Luís Navas amb Sergi Ferragut al finalitzar l’entrevista durant l’estada de l’Espanyol a Santa Coloma.

-L’ Entrenador de porters en un equip d’elit, en l’organigrama jeràrquic, de qui depèn ?

-L'entrenador de porter rep les normes del primer entrenador en primer lloc, perquè és la persona que diu contra qui ens enfrontem la setmana que bé. Llavors depèn contra qui juguis, té un sistema de joc, té unes bases a les que ens hem d'adaptar. Per tant, tan el porter, com la part defensiva de l'equip s'ha de familiaritzar amb les característiques de l'equip rival, realitzant un treball específic destinat al rival. Per exemple: ens podem trobar un equip que ens bombegen moltes pilotes a l'àrea, doncs, un parell de dies a la setmana, ja et dediques a aquest treball. També ens podem trobar un equip que juga al contraatac, amb pilotes llargues, etc. Doncs també dediques dos dies a la setmana a treballar el plantejament de l'equip contrari. I a partir d'aquí, l'entrenador de porters té potestat per treballar el que ell vulgui: força, resistència o altres qualitats. Però dos dies a la setmana, com tota la resta de l'equip, es centren al rival. Ja que un equip, parlo durant la lliga, està basat en l'equip contra el que s'enfronta al cap de setmana. No és el mateix anar a jugar un partit contra el Madrid, que contra l'Osasuna.

-A qui dóna les ordres?

-Ell dóna ordres als porters, només treballa amb porters.

-Quin és el grau d'autonomia tant en la preparació de les sessions de pre-temporada com de les sessions d'entrenament durant la temporada?

El porter és l'únic jugador de camp que té un entrenador específic. Llavors, aquest entrenador, es munta la sessió setmanal, la sessió diària, etc. D'això a l'Espanyol en diem micro-cicles, o meso-cicles si la durada de treball és d'un mes. A més a més allà a l'Espanyol tenim un treball específic de porters, que apart dels dos dies, comentats anteriorment, la resta de la setmana es treballa porter: millora de salt, millora de blocatge, millora de reflexos i altres aspectes.

-Com és relacionen els entrenadors de porters amb la resta d'entrenadors?

-Es reuneixen diàriament abans i després de l'entrenament. L'entrenador de porters, ha de ser una persona molt legal, i ha de parlar amb l'entrenador, ja que és ell qui ha de dir si està bé, no està bé, està una mica tocat, està en plena forma, etc. No pots dir: a veure, jo sóc molt amic d'aquest porter, està malament i no ho dic, perquè a la hora de la veritat qui rep és l'equip, i aquest entrenador està dintre de l'organigrama, i si està a dintre, si n'acomia a un, els acomia a tots. Llavors, ell depèn principalment del primer entrenador, però té potestat per prendre decisions.

-Un porter quantes hores d'entrenament específic realitza en cada sessió?

-Hores diàries, específicament de porter, en realitza una hora. Després la resta de la sessió ja està relacionada amb el joc. Normalment, almenys parlo per nosaltres (l'Espanyol), el porter mai realitza la sessió física de l'equip. L'equip treballa, corre, fa el que ha de fer; i el porter treballa apart.

-En la planificació de les sessions: Les sessions estan establertes a priori o predeterminades cada temporada o es canvien en funció del rival o per altres circumstàncies?

-Pel que fa a la temporada, tothom innova. No sempre es fa el mateix. Es realitza una pre-temporada molt forta, perquè el porter, a part de ser porter, ha de tenir velocitat, reflexes, força, etc. A mi m'agrada treballar de manera que l'entrenador sàpiga què faran els porters, però que aquests no sàpiguen què treballaran. D'aquesta manera els motives més. Jo els explico el treball al mateix dia, no els reuneixo el dilluns i els explico el que realitzaran fins divendres. El porter és un jugador que a la majoria els agrada treballar molt. Llavors, jo vaig molt al meu aire, dins d'una línia, però al meu aire. Tenim un dia, el dilluns, que treballes els errors comesos al partit del cap de setmana. A partir d'aquí vas treballant segons el rival o segons el que tu creus que li falta al porter per millorar. Sobretot molt treball de cames, potència i força.

-En el treball tàctic i/o d'estratègia col·lectiva hi intervé l'entrenador de porters?

-Sí ,molt, jo sobretot hi intervenc molt (en l'estratègia). Perquè s'ha de tenir en compte que els que estan jugant tenen una experiència, però en tens una altra. Llavors, tu veus les coses d'una altra manera. Jo per exemple en el meu equip, tot el que és estratègia defensiva, la munto jo: si vull que tres vagin a la zona, o un a cada pal, o dos a la zona i tres a l'home, etc. Tot el que és estratègia defensiva, parlant sempre amb l'entrenador, l'entrenador de porters sempre hi intervé. És molt important, ja que veus les coses d'una altra manera.

-Com s'estructura una jornada de treball d'un entrenador de porters?

-L'horari d'entrenament és el mateix. El que passa, és que l'escalfament, condició física, i d'altres, que ve a durar una hora, ho fan sense els porters. I tot el que ja és joc real, aquí ja és on intervenen els porters. Pel que fa als entrenadors de porters, nosaltres

ens reunim el dia abans i preparem la sessió del dia següent. Tu fas un meso-cicle, durant aquest més anem a treballar tot això, i cada dia tens de fer totes les activitats, parlant amb l'equip i treballant d'acord conjuntament.

-Missió o participació d'un entrenador de porters en el dia del partit.

-Abans no es feia, però ara es fa molt, que és escalfar el porter i donar els últims retocs: si el davanter xuta d'una manera determinada i altres petits detalls. Bàsicament és això: l'escalfament del porter i després donar les últimes consignes abans de començar el partit.

-A part de les sessions d'entrenament físic o tàctic, treballen altres suports o aspectes?

-Sí, nosaltres gravem molts vídeos dels nostres porters. Durant el partit, els gravem en vídeo, els estem veient el dia següent, i comentem el que ha fet bé, el que ha fet malament, que podem fer per evitar una jugada concreta i altres coses. Després sobre aquets detalls, muntem un treball amb vídeo de l'equip contrari: amb tema estratègia, amb tema jugadors perillosos, jugadors que en un moment determinat poden xutar a porteria, etc. Normalment, un porter quan surt al camp, després d'una setmana de treball, ja coneix tots els moviments de l'altre equip i tot el que poden fer. Això només és possible amb el treball de cada dia, i llavors per suposat l'entrenament. Un entrenador de porters d'elit no té dues hores de treball cada dia, són unes vuit o nou hores diàries. Perquè entre veure vídeos, preparar les sessions, parlar amb un i parlar amb l'altre, vuit hores les treballes tranquil·lament.

-Altres aspectes, com la psicologia i la motivació, també ho treballa l'entrenador de porters?

- A la nostra manera, si que ho fem. Però el club, ja té un psicòleg. Aquest psicòleg ja treballa col·lectivament o individualment amb alguns jugadors que per exemple necessiten millorar l'estat anímic, motivació i treballar els aspectes que tingui més dèbils. I sí, l'entrenador de porters, com que està tot el dia amb ells, coneix les seves carències, per on s'ha de motivar-lo. Però normalment, tot és un conjunt de treball.

-Hi té competència l'entrenador de porters a l'hora d'assessorar el secretari tècnic tant per dur a terme nous fitxatges com les sessions de jugadors?

-Nosaltres cada mes passem un informe de cada porter, per detallar la seva evolució i determinar el seu estat. Però finalment, la última decisió la pren l'entrenador. Perquè tu ets un engranatge de la cadena, i el que mana sempre és el mateix, l'entrenador. Pots aconsellar un porter que l'has vist jugar, que t'agrada i és bon porter i que sigui millor que el del club, etc. Però aleshores és el primer entrenador que decideix. I les baixes, normalment, es donen una llista de tots els porters que tens: aquest pot seguir, aquest no. Però depèn de tot, del club, de les característiques, del nou entrenador que entri o de l'entrenador que ja està. En aquest món es basa tot en els informes.

-Com desenvolupa la seva formació? Com s'actualitza un entrenador de porters ?

-Segons la meua opinió, el millor entrenador de porters és un que hagi jugat de porter. Llavors hi ha les noves tendències dels estudiosos, que són gent que només veuen vídeos, estudien i analitzen. Però repeteixo, jo opino que el millor entrenador de porters, és un ex-porter amb tota la seva experiència. Hi ha gent per exemple, que no ha jugat mai de porter i és estudiós: que miren molts vídeos, calculen la distància de la pilota amb la porteria per establir el salt i càlculs d'aquest estil. Jo normalment treballo amb situacions reals de partit, és el millor. Perquè en un porter li fas mirar un vídeo seu i li dius: aquí t'has equivocat, la bisectriu a l'angle està mal posada, i segurament no entendrà amb claredat què ha de fer. S'ha de ser molt més pràctic: a veure, el porter ha parat la pilota? Sí, doncs oblida-te'n.

-Un entrenador de porters qui el fitxa?

-Cada entrenador té el seu equip de treball: ell, un preparador físic, un segon entrenador i entrenador de porters. En el nostre cas, no va així. El club diu: d'entrenador de porters hi ha aquest, si tu vens, t'enduus el segon i el preparador físic i punt. En altres equips l'entrenador agafa el pack sencer. Per exemple al Real Madrid tenien un entrenador formidable, que era el Manero, que és el que va descobrir a Iker Casillas i altres, però va arribar un entrenador que es va portar el seu. Llavors al futbol base passa una altra cosa, com que no depenen del primer equip, si un fa la feina ben feta, segueix endavant.

El porter és la peça fonamental de tot l'equip, si el porter no està bé, l'equip no està bé.

Entrevista a:

José Carrillo, 2n Entrenador del R.C.D.Espanyol.

(Peralada, 13/7/09)

- “El més important d’ una bona planificació és la capacitat que hem de tenir per adaptar-la a cada moment concret”.
- “És millor centrar-ho tot a la figura de l’entrenador”.
- “En el futbol professional l’únic que serveixen són els resultats.”

José Carrillo essent entrevistat per Sergi Ferragut durant l'estage de pre-temporada de l'Espanyol a Peralada

-El seu treball depèn exclusivament del primer entrenador?

-Sí, el primer entrenador no només és la meva figura, sinó la de tot l'equip tècnic. És el que coordina tota la feina i ell em marca les directrius a seguir, com les marca a tots els professionals del l'equip tècnic.

-Dins de l'organigrama tècnic hi ha personal que depèn de vostè?

-Som un staff tècnic que tots treballem per ajudar a l'entrenador, per exemple hi ha gent que s'encarrega més de l'aspecte físic, hi ha gent que s'encarrega de l'aspecte del material, i el que s'encarrega de l'aspecte tàctic sóc jo. Però som un conjunt, tots col·laborem.

-La vigència del seu contracte va en funció de l'entrenador o depèn totalment del secretari tècnic?

-Depèn del club. Generalment a primera divisió l'entrenador gestiona tot el seu equip tècnic. El meu cas és atípic: perquè jo ja treballava al club i coneixia al Mauricio. A partir d'aquí, sí que depenc d'ell i és valora tot el que faig. D'aquesta manera valora la quantitat i qualitat de la meva fitxa. Però generalment als clubs de primera divisió arriba l'entrenador amb el seu cos tècnic i ell el gestiona.

-Quina és la relació diària amb el primer entrenador?

-Una relació total. Moltes hores: amb la planificació de les sessions, amb la dinàmica del grup, etc. No podria arribar a quantificar-les. Hi ha dies de fins a 14 hores, n'hi ha altres de 10, depèn.

-Quan es planifica la temporada o les sessions d'entrenament, té el segon entrenador autonomia o necessita la supervisió del primer entrenador?

-Nosaltres ens plantegem una sèrie d'objectius que tenim que aconseguir: a nivell tècnic, a nivell físic i a nivell tàctic. A partir d'aquí cadascú posa la seva idea i adaptem tots els nostres coneixements per assolir de la millor manera els objectius. Hi ha vegades que plantejes una exercici, i la resposta del grup és negativa perquè surt fora de les condicions físiques. Llavors tens d'emmotllar-lo a allò que realment vols treballar.

-Les sessions d'entrenament es preparen segons una programació prèvia a l'inici de lliga o en funció dels resultats, errors, etc?

-Hi ha una planificació global, amb una sèrie d'objectius també molts generals que s'han d'aconseguir. Llavors hi ha una sèrie de nocions en les quals s'incideix, i s'han d'adaptar als possibles errors, als possibles inconvenients a nivell de baixes, lesions,

derrotes, etc. El més important d'una bona planificació és la capacitat que hem de tenir per adaptar-la a cada moment concret.

-En quines tasques té el segon entrenador responsabilitat exclusiva?

-En el tema tàctic. Tots opinem però cadascú s'ocupa de la seva feina. Jo no em poso per exemple en el tema físic, opino, però com que no és la meua especialitat, no m'hi poso.

-Quin és l'horari de treball d'un segon entrenador en un dia normal d'entrenament?

-Depèn, una cosa és la setmana, l'altre és la pre-temporada, etc. Per exemple al dilluns es realitza un entrenament de recuperació per els jugadors que han jugat, i un entrenament amb més activitat per els que no ho han fet. La durada i la planificació d'aquest entrenament serà mínima, però si observes un entrenament de mitja setmana, la sessió ja és més intensa i amb més contingut. Per tant tindràs de programar-la millor per treure'n el rendiment desitjat. És molt de temps, l'entrenament dura entre una hora i quaranta i dues hores. Però això porta a darrera la programació d'aproximadament una hora i mitja, posteriorment la lectura i opinió de cadascú, que segurament ocupa una hora i mitja més i finalment la programació de la sessió següent. En definitiva, moltes hores.

-Quin és l'horari de treball d'un segon entrenador al dia del partit?

-A primera hora hi ha l'esmorzar, ja que el grup realitza tots els àpats junts. Abans d'anar a dinar es realitza la xerrada. És una xerrada tàctica en la qual s'analitza l'equip contrari, quines són les claus que tindrem i com volem jugar aquell partit, apart de parlar també d'aspectes estratègics. Llavors es dina i es descansa fins desplaçar-nos cap al camp on es juga el partit. Després del partit, hi ha vegades que els jugadors es tornen a concentrar a l'hotel, ja que després de fer un esforç molt gran, la millor manera de recuperar-se és menjar bé i descansar. També hi ha partits però, que els jugadors se'n van directament a casa.

-Consensua les declaracions als mitjans de comunicació amb el primer entrenador?

-Sempre. Has de focalitzar-ho tot en una persona, que és la que està al corrent de tot el que està succeint. En el moment que es desvien diferents opinions, és possible que es mal interpreti la informació. És millor centrar-ho tot a la figura de l'entrenador.

-L'objectiu a llarg termini d'un segon entrenador és arribar a ser primer entrenador?

-En aquest moment ni m'ho plantejo. Ara toca treballar i ajudar al màxim al Mauricio (primer entrenador del R.C.D. Espanyol). Jo ja he sigut primer entrenador al Girona, per tant ja sé com funciona. Però ni m'ho plantejo, ara toca gaudir de la situació que estem. Hi ha un molt bon grup de treball, amb una actitud i una predisposició molt bona i ara toca afrontar aquesta temporada que es preveu molt il·lusionant pel club amb les millors esperances d'èxit.

-Hi ha molta diferència entre la organització tècnica dels equips en els que vostè ha treballat abans?

-Sí, les categories on es troben els equips ja ho marquen. Et marquen el potencial a nivell econòmic, mitjans de treball i de personal. Són moltes diferències, hi ha vegades que entres en un equip de tercera i tens molts inconvenients i limitacions. Ja t'agradaria poder fer coses, però degut al potencial econòmic dels clubs, resulten limitades. Aquí tots treballem pels jugadors. El que necessitem, ho demanem i ho aconseguim. És diferent.

-Creu que la figura del mànager anglès funcionaria aquí al futbol espanyol?

-És una cultura diferent. Donar-li les claus del club a l'entrenador és complicat, s'han de tenir les coses molt clares. Nosaltres venim d'una cultura on el projecte de l'entrenador és a curt termini i el del projecte esportiu és a llarg termini. Canviar això és difícil. D'altra banda és cert que està donant resultat, només ens hem de fixar en el Liverpool de Rafa Benítez, però reitero que és complicat canviar la mentalitat.

-Cada dia és més freqüent la incorporació de nous professionals dins l'equip tècnic. És aquest el cas de l'espanyol? Creu que aquesta serà la tendència dels nous organigrames tècnics?

-S'ha de partir de la base que en el futbol professional l'únic que serveixen són els resultats. La poció secreta no existeix, tu treballes pels resultats, per la recerca de la

victòria. A la recerca d'aquesta victòria, has d'escollir i intentar tenir dintre de l'equip tècnic els màxims i millors especialistes i professionals. Si el potencial econòmic t'ho permet. En el cas de l'Espanyol, i de la majoria d'equips professionals és que sí, ja que si es paguen aquestes quantitats desorbitades per alguns jugadors, no els vindrà d'alguns especialistes perquè el seu rendiment sigui el millor. I això cada cop anirà a més.

-Quins són els professionals que s'enduen un entrenador quan fitxa per un equip?

-Depèn, a vegades tu vas a un equip que et diuen que la seva filosofia és que el segon entrenador ha de ser de la casa, llavors l'entrenador que hi va té el seu grup de treball, però ha d'acceptar les limitacions que li donen. Però en els casos normals, el que se sol endur l'entrenador és un segon entrenador i un preparador físic, les dues persones de més confiança.

Entrevista a:

Ernesto Valverde, Entrenador del Villarreal C. F., Ex-Entrenador de l'Olimpiakos, R.C.D.Espanyol i Ath. Bilbao.

(Navata, 18/7/09)

- “Cuando el club realiza un comunicado a la prensa, acordamos lo que vamos a decir y en qué momento.”
- “El problema de incorporar muchos profesionales en el equipo técnico es que la responsabilidad se pueda diluir.”
- “Tienes que convivir con los jugadores para saber cómo son.”

Ernesto Valverde essent entrevistat per Sergi Ferragut durant l'estage a Navata del Villarreal C.F.

-¿Cómo funciona el organigrama técnico de su club?

-En el club, está el presidente por encima. Luego tenemos el consejero delegado, que es Llaneza y el director general. En ellos recae la gestión de todo, tienen la capacidad de

visión. Después de la gestión deportiva, que es lo que más controlo, hay: el entrenador, mi cargo, y conmigo están un entrenador de porteros, un preparador físico, un segundo entrenador y dos encargados del material. Luego hay un médico, que a su vez controla dos fisioterapeutas y dos masajistas. De la misma manera, tengo el apoyo en el club, del secretario técnico, ojeadores: para si me hace falta cualquier informe de un jugador lo pueda tener, si me hace falta cualquier informe de cualquier partido lo pueda tener, si hace falta que alguien vaya a ver algún jugador o algún equipo pueda ir.

-¿De quién depende su función?

-Los que me fichan, los que decidan que yo venga aquí como entrenador son: el presidente en última instancia, y sobretodo el director general y el consejero delegado. Aquí no hay un director deportivo, con el que tienes que hablar. Aquí la estructura es diferente, hay dos personas, que son con las que hablo. El cargo es diferente, pero el nombre es lo de menos, es lo mismo ser consejero delegado que director deportivo. Son las dos personas que han hecho que yo esté aquí, ellos dos más el presidente, que son las que toman este tipo de decisiones.

-En cuanto al organigrama del club, ¿Encuentra muchas diferencias, si comparas el de su club actual, con los equipos que ha estado anteriormente?

-Sí, hay diferencias. Cada club es una historia diferente. Por ejemplo el Athletic de Bilbao es una sociedad deportiva. Tiene un presidente que ha sido elegido por los socios. El club pertenece a los socios. En unas elecciones, los socios eligen quien es el presidente, y este va con su junta directiva. Depende como se estructura cada club, tú dependes de ellos o no. En el Athletic, tenía un director deportivo, que era Andoni Zubizarreta, que al mismo tiempo podría ser como un director general. En el Espanyol, tenía un director deportivo que estaba por debajo de un director general y por debajo de unos consejeros, ya que es una sociedad anónima. En Olimpicos, dependía directa y absolutamente del presidente. Cada equipo tiene su organización.

-¿Cuál sería para usted el organigrama ideal?

-La ideal es cuando tú tienes un trabajo y tienes un contacto normal y directo, bien sea con el director deportivo o con el director general. Cuando no haya mucha gente, que no haya cinco, seis, siete interlocutores, con dos o tres hay suficiente.

-¿Cuál es su relación con la de otros departamentos?

-Diaria. Entrenamos juntos, comemos juntos, convivimos juntos.

-¿Las declaraciones de los jugadores y de los distintos miembros del cuerpo técnico están consensuadas por usted o tienen libertad para decir lo que quieran?

-No, los jugadores tienen libertad para decir lo que quieran. Es cierto que, cuando hay un incendio de gran calibre, cuando hay algún problema importante, hablamos todos y sacamos la conclusión que quizás este tema es mejor no tocarlo. Pero les tengo confianza para dejarles hablar.

-¿Y los discursos de cuando se tiene que anunciar una lesión?

-Eso sí, depende de cómo sea, sí. Cuando el club realiza un comunicado a la prensa, acordamos lo que vamos a decir y en qué momento. Esto es distinto a que hable un jugador.

-¿Cuál es su relación con la secretaria técnica?

-Ellos están para ayudar, en lo que nosotros podemos necesitar. Están a nuestra disposición. Se encargan de tener información que puede resultar interesantes para el club. Entonces siempre hay muchos jugadores sobre los que hay que decidir y opinar. Ellos lo que hacen es proveerte de videos y informes de jugadores.

-¿Cree que la figura del mánager inglés podría funcionar en España?

-El mánager lo que hace es estar un poco por encima, sentarse en el banquillo y decidir sobre los jugadores. Pero muchas veces lo que hay que hacer es estar en el campo. A mí me gusta más estar en el campo, allí es donde conoces los jugadores. Ahora, si es mejor o no y si funcionaria, no lo sé. Tienes que convivir con los jugadores para saber como son y no estar aquí (lluny del terreny de joc), viendo como entrenan.

-¿En qué consiste la jornada laboral de un entrenador?

-Depende mucho de la semana y del día. Aquí tenemos el hándicap o suerte (inconvenient per la sobrecàrrega de partits, sort per poguer jugar a totes les competicions) de jugar tres competiciones, eso hace que estés más tiempo fuera, que no en casa. Una jornada laboral puede ser: si entrenas por la mañana, que es más ligera, se

entrena hasta una hora determinada y luego te quedas a comer. Y luego nos quedamos por la tarde de 2 a 5 y luego entrenamos.

-¿Y en el día de partido?

-Depende del partido. Pero normalmente lo que haces es: desayunas, realizas una pequeña charla y miras un video del contrario. Luego comes, descansas y realizas otra charla antes de ir al campo. Finalmente: o bien meriendas o vas directamente al campo. En el calentamiento tienes tiempo de hablar de otras cuestiones.

-Cada día es más frecuente la incorporación de nuevos profesionales en los equipos técnicos de los clubs de la élite. ¿Es este el caso de su equipo?

-Siempre he tenido equipos técnicos muy completos, aquí tenemos un fisiólogo. En el Athletic tenía un psicólogo. Aquí no tengo (referint-se al Villareal).

-¿Cree que la incorporación de nuevos profesionales en los equipos técnicos será la tendencia del futuro?

-Seguramente, porque al final cuando fichas a un jugador de noventa y cinco millones, necesita lo último, es decir, todo. El problema al incorporar muchos profesionales en el equipo técnico es que la responsabilidad se pueda diluir, pero gente efectiva y especializada, su incorporación siempre será positiva.

-¿Tiene usted influencia en los fichajes?

-Yo doy mi opinión, ellos (referint-se al conceller delegat i el director esportiu) me preguntan y yo les doy mi opinión claro. Pero siempre es la secretaría técnica quien acaba tomando la última decisión.

-¿Quién prepara las sesiones? ¿Los demás profesionales, tienen autonomía o las revisa usted?

-Las preparamos en conjunto. Los ejercicios que hacemos se acoplan al estilo de juego que tenemos y luego lo que haces es ajustarlos en función del contrario y de la carga física que vayas a aplicar.

Entrevista a:

Rafael Gil, Entrenador de l' U.E. Estartit de la Super-Lliga Femenina de futbol.

(Vidreres, 26/7/09)

- “Jo crec que una persona ha de tenir unes qualitats innates per exercir d’entrenador”.
- “S’ha de buscar sempre l’equilibri entre les funcions de líder del entrenador amb el paper dins del vestidor de cada una de les jugadores”.
- “Amb els mitjans de comunicació s’ha de tenir molt clar el que es pot dir i el que no, doncs els periodistes ho treuen de context molt ràpid”.

Rafael Gil després d'un entrenament al camp de l'Estartit.

-Com s'organitza l'organigrama del seu club? Qui té al seu càrrec?

-Jo sóc el responsable com a primer entrenador, després tinc el segon entrenador, l'entrenador de porteres, el preparador físic, el delegat de camp, el delegat d'equip, el fisioterapeuta i dos encarregats del material. Tots ells resten a les meves ordres.

-La figura del primer entrenador de qui depèn en el club en el que es troba?

-Allà a l'Estartit tot depèn del president, però aquest en principi delega sobre el director tècnic.

-Quin seria per vostè l'organigrama tècnic ideal?

-Crec que la figura del mànager seria una bona opció, sempre i quant aquest sàpiga delegar bé les funcions. Però aquest model, com el que seguia Johan Cruyff en el Barça és una bona opció.

-Per tant creu que funcionaria el mànager aquí a Espanya?

-Tal i com he dit, la considero una molt bona opció, però per altre banda crec que no acabaria de funcionar. Aquí a l'elit del futbol espanyol s'ha entrat en una dinàmica que el cicles dels entrenadors no duren més de quatre o cinc anys. Per tant jo crec que costaria trencar aquesta dinàmica, ja que actualment no hi ha gens de paciència.

-Podríem dir que l'entrenador ha de ser el líder del vestidor?

-L'entrenador ha de ser la peça que s'identifiqui amb els jugadors. Un entrenador ha de tenir clar que ha de comptar sempre amb el vestidor. Si un entrenador no compta amb el vestidor, aquest se li gira en contra. S'ha de buscar sempre l'equilibri entre les funcions de líder d'ell amb el paper dins del vestidor de cada una dels jugadors o jugadores.

-Tots els membres del seu staff tècnic són elegits per vostè?

-Sí, en la seva totalitat.

-Quina és la relació amb la resta d'integrants de l'equip tècnic?

-La primera reunió important que es fa, és abans d'iniciar la pre-temporada, que és quan es planifica la temporada. Llavors depèn del que anem veient que necessita l'equip durant la temporada, ja siguin els partits, lesions i altres aspectes, ens tornem a reunir. Però parlem diàriament. Amb la resta d'entrenadors la relació també és diària. És cert

que amb qui en tinc més lògicament és amb el segon entrenador, per tema de preparar entrenaments, alineacions, etc.

-El segon entrenador o el preparador físic, tenen autonomia per preparar les sessions, o són consensuades totes per vostè?

-El preparador físic normalment té autonomia per preparar les sessions, ja que ell és l'especialista i busca els seus objectius. La resta són bastant preparades pel primer entrenador, però sempre amb l'ajuda del segon, les preparem en conjunt.

-Referent a la relació amb els mitjans de comunicació, els membres de l'equip tècnic o els jugadors, pacten amb vostè les declaracions?

-No es sol pactar el que es diu, normalment hi ha llibertat. Però es cert que últimament i cada cop més, has de vigilar el que es parla, el que es diu i el que es deixa de dir, perquè els periodistes ho treuen de context molt ràpid. Sí que s'ha de tenir clar què es pot dir i què no, però no se sol pactar el que s'ha de transmetre.

-El club disposa de cap de premsa? Quina funció realitza?

-Sí, l'Estartit disposa de cap de premsa. És l'encarregat de posar-se amb contacte amb tots. És l'encarregat de donar les notícies del club a la premsa, és a dir tema fitxatges, lesions, etc.

-Cada dia és més freqüent la incorporació de nous professionals a l'equip tècnic dels clubs d'elit. És aquest el cas del seu equip?

-No, de moment encara no. És cert però, que ens comencem a trobar amb algun club de la superlliga que incorporen la figura del psicòleg. El tema per exemple del nutricionista és veritat que s'està posant molt de moda, però de moment me n'encarrego jo, els dono algunes directrius del que poden menjar i del que no.

-Creu que la incorporació de nous professionals als equips tècnics serà la tendència del futur?

-Sí, segur. A més a més és necessari. Estic convençut que serà així.

-Per tant, si de vostè depengués, i econòmicament fos viable, incorporaria més professionals en el seu equip?

-Evidentment, a més a més crec que arribarà un moment, que el primer entrenador es limitarà a entrenar els jugadors, és a dir el tema tècnic i el tàctic. Tot anirà delegat a nous professionals: tant sigui en el camp de la medicina com al de la fisioteràpia, com en un altre camp.

-Quina és la seva formació com a entrenador de futbol?

-Jo crec que un entrenador es va actualitzant dia a dia, i a partir d'aquí l'experiència et va portant a uns límits que et diuen allà on pots arribar. Jo tinc clara una cosa, l'entrenador hi neix, jo crec que una persona ha de tenir unes qualitats innates per exercir d'entrenador. Però a partir d'aquestes qualitats, tu, al dia a dia les vas desenvolupant amb tot el que veus, amb tot allò que puguis anar recollint, amb tot allò que t'han ensenyat quan eres jugador, et vas formant com a entrenador. Cada temporada t'aporta experiència partit a partit, revisant els errors, per tal de no tornar-los a cometre.

Entrevista a:

Narcís Julià, Entrenador del Girona F.C., ex-2n entrenador del FC.Oporto i Real Zaragoza i ex-Director Esportiu del Girona F.C.

(Girona, 3/8/09)

- “L’entrenador ha de conèixer el club, quina és la seva filosofia, quin tipus d’afecionats té, la seva ciutat, la directiva, mitjans de comunicació, ...”.
- “Els jugadors necessiten un líder que és l’entrenador. Ha de tenir molta gent treballant per ell, però és ell qui s’enfronta al jugador, marca les pautes i transmet la informació”.
- “Fonamentalment, un secretari tècnic, ha de ser respectuós amb la filosofia del club”.

Narcís Julià amb Sergi Ferragut després de l’entrevista al Parc del Migdia (Girona).

Preguntes referides a la seva tasca com a 2n entrenador:

-El treball del segon entrenador depèn exclusivament del primer entrenador?

-Avui en dia amb les estructures de treball d'un cos tècnic d'un equip d'elit, les facetes estan molt definides. El treball del primer i del segon entrenador van molt de la mà, perquè al cap i a la fi són els dos responsables tècnics del disseny del treball tàctic de l'equip, del que se'n diu model de joc. Són les dues persones que ho consensuen tot, malgrat que evidentment el primer entrenador és el responsable últim: el disseny de la planificació tàctica i tècnica de l'equip, el disseny de les tasques que s'han de realitzar i el disseny de la tria del model de joc. La responsabilitat del segon entrenador va lligada en aquest sentit, en compartir la responsabilitat tècnica i tàctica.

Avui en dia, tots els membres de l' staff tècnic tenen molta importància. Les funcions són més tècniques i específiques en el tema d'entrenament tàctic de l'equip, de preparació de partits; és a dir, el visionat de vídeos de l'equip rival, la correcció d'errors del propi equip, etc. Aquestes tasques el segon entrenador ja hauria d'haver fet una mica de neteja pel primer entrenador, és a dir, que ja hagi vist un parell de partits del rival i que treguis les pròpies conclusions del propi partit. El primer entrenador també ho fa, però el segon també ho hauria de fer pel seu compte. D'aquesta manera després pots discutir les coses que tu has vist amb les del primer tècnic.

Jo penso que van molt de la mà(referint-se a primer i segon entrenador). Si que és cert que probablement el primer entrenador tracta la part més mediàtica, ja que ha de donar la cara als mitjans de comunicació, rodes de premsa, etc. Però avui en dia, tots dos comparteixen pràcticament el mateix. A més a més, aquest és el model amb el que jo crec. Tenir un cos tècnic que participi, i no en canvi, tenir un segon entrenador que es dedica a posar cons. Aquest és el model que tenim amb el Víctor Fernández, amb el que et trobes a agut, participes, prens les teves pròpies decisions i t'escolta. Sobretot hi ha una vessant que és molt important, que és l'estabilitat i la fidelitat, és a dir, el primer entrenador necessita suport, saber el que tu penses, confiança, complicitat, etc. Això es troba quant tens el teu propi cos tècnic. Per tant crec que el model que hauria de funcionar a nivell d'elit, és aquell cos tècnic que ja està format: primer entrenador, segon entrenador i preparador físic fonamentalment. Aquestes tres persones han de venir juntes, ja que s'han de sentir arropats entre ells. D'aquesta manera ja es comença amb una dinàmica de funcionant determinada i assumida.

-Dins de l'organigrama tècnic hi ha personal que depèn del segon entrenador?

-Tot el personal que està per sota de la part tècnica, és a dir del primer i el segon entrenador, indirectament depèn d'aquests. Però no crec que hi hagi una jerarquia de dir: aquest depèn d'aquest i aquest d'aquell. Tots depenen de tots. El que es tracta és de fer una feina i que cadascú tingui la seva responsabilitat. El primer i el segon entrenador tenen la responsabilitat de la presa de la última decisió. Aquestes dues figures són les que reben primer, per tant han de tenir la última responsabilitat, no totes, però sí la última.

El primer i el segon entrenador actuen de gestors de tota la informació. Vindrà el fisioterapeuta amb l'estat de l'evolució d'algun jugador que té molèsties, vindrà el preparador físic, vindrà el metge amb la informació de l'estat dels lesionats, etc. Tot això arriba al matí i tu ho avalues i després determines. Però no únicament determines amb la teva capacitat, sinó amb l'assessorament del metge que t'aconsella, amb l'assessorament del preparador físic que t'informa de quines són les càrregues, etc. Tens el suport de tot una seria de professionals, per tal que tinguis la màxima informació possible, perquè el primer i el segon entrenador l'avaluï de la millor manera possible.

Són els responsables de dissenyar l'entrenament, un cop tenen tota la informació i l'han sabut avaluar i interpretar correctament. També són els últims responsables, que, un cop tenen tota la informació de la setmana, determinin qui ha de jugar.

Abans no havia ni preparadors físics, ni res de res. L'entrenador s'ho feia tot ell. Hem passat d'això a tenir un grup de gent que treballa per tu. L'entrenador o els entrenadors són uns directors de grup, tenen un grup de professionals que treballen per ells, i el que fan és aglutinar tota la informació, gestionar-la i llavors posar-la sobre la taula per decidir què és el millor. Abans l'entrenador ho havia de dominar tot, si s'apura, quan un jugador es lesionava, havia de tenir coneixements de medicina per saber quina lesió tenia. En canvi, actualment, a l'elit, tens tant de suport, que el que has de fer és gestionar la informació.

La figura del segon entrenador ha de ser del màxim suport per gestionar tota la informació que arriba. Que no tota li arribi a l'entrenador, sinó que hi hagi una part que tu ja li puguis gestionar. Si el segon entrenador pot realitzar una selecció de la informació, ja li arribarà més concreta. Si el segon és capaç de filtrar aquella

informació, li arribarà molt més detallada i més pràctica. El segon ja coneix al primer i sap el que vol, perquè està en contacte permanent amb ell. És la figura més propera a la del primer. Propera en tots els sentits: saber què li passa, si té bon dia, si necessita reflexió, si necessita suport, quines inquietuds té, si necessita que l'escoltis, etc. Això només s'aconsegueix amb qüestió de temps, per això és important que sigui una persona molt propera.

-Quina és la relació diària amb el primer entrenador?

-Una relació total. Et parlaré del meu cas. Amb en Víctor quedem per esmorzar i ja aleshores, comences a parlar. Llavors ens desplacem una hora i mitja abans al camp d'entrenament, allà ens reunim amb el preparador físic, amb l'entrenador de porters, etc. Allà ja comencem a parlar del disseny de l'entrenament, del que volem fer i del que el preparador físic proposa. Normalment ja has parlat del que faràs aquella setmana, però al dia a dia concretes. Mitja hora abans de començar l'entrenament ja tens la última informació, que és la dels serveis mèdics. És a dir acabes de definir aquella informació improvisada, que no t'esperes. Per tant mitja hora abans de començar l'entrenament ja hem dissenyat el que s'ha de fer i sabem amb qui ho podem fer. Tot és molt professional, no has d'improvisar pràcticament mai. Li has de dedicar temps, perquè tot flueixi d'una manera planificada.

-Les sessions d'entrenament es preparen segons una programació prèvia a l'inici de lliga o en funció dels resultats, errors etc?

-El disseny de la temporada, ha canviat molt respecte anys enrere. Quan es programa una pre-temporada, el treball s'inicia abans de la pre-temporada en si. Primer un s'ha d'asseure, per veure quin estil de jugadors té. Això és imprescindible, ja que segons l'estil d'aquests jugadors l'entrenador ha de crear un model de joc.

Avui en dia, a les pre-temporades, ja s'estan avaluant als entrenadors. És a dir, no hi ha temps, l'entrenador té unes sis o set setmanes abans de començar la lliga, i amb aquest temps, has de treballar el teu model de joc. No només significa treballar el sistema, sinó com vull jugar. Cada entrenador té el seu model de joc, no et puc dir quin és millor que un altre. Hi ha models més ofensius i models més defensius.

Quant vas en un club, ja has de tenir clar el model de joc, llavors s'ha de conèixer els jugadors. L'entrenador ha de tenir entrevistes personals amb els jugadors, no pot

realitzar i planificar els entrenaments sense conèixer-los. L'entrenador també ha de conèixer el club, quina és la seva filosofia, quin tipus d'aficionats té, la seva ciutat, la directiva, mitjans de comunicació, etc. És a dir, en primer lloc s'ha de fer un anàlisi molt detallat i conscienciat del que es trobarà. Aquesta tasca ocuparia un 70% del treball més important de la pre-temporada.

En el moment que es comença a entrenar, tota aquesta feina ja ha d'estar feta, per després planificar. És a dir treballar el model de joc, el treball tàctic. Per exemple en Mourinho a l'Oporto tenia dos sistemes: a la lliga portuguesa jugava un 4-3-3 i a la Champions jugava un 4-4-2, amb rombe. Si un té aquests dos sistemes, els ha de treballar, el sistema de joc és el mateix. El jugador ha de saber a què juga.

S'ha d'entrenar en funció de com es vol que jugui l'equip. Avui en dia s'ha d'arribar bé a cada partit, des del 30 d'Agost que aproximadament comença la lliga, fins al Maig, que és quan aproximadament s'acaba. És millor estar al 80% tots els partits, que una etapa al 95% i una altre al 60 %. Perquè avui en dia, si un partit el jugues al 60% gairebé segur que el perds. En canvi si jugues cada partit al 80% tens possibilitats de guanyar, és lògic que si jugues al 95% tots els partits guanyaràs sempre, però és impossible mantenir aquest nivell.

Quan hi ha competició entre setmana, no es pot treballar càrrega, ja que després els jugadors no rendeixen en el partit. Seria idoni treballar càrrega quan hi ha per exemple jornada de descans. Es funciona molt en funció del calendari, per tant treballem amb micro-cicles. Això pot semblar fàcil per un equip que només juga una competició, però un equip com el Barça ja és més difícil. El Barça ha de carregar piles a la pre-temporada. Les carrega, supeditant l'entrenament a la competició. Perquè als clubs d'elit, el nivell físic, l'agafes jugant. Els jugadors durant la temporada juguen als cap de setmana i durant la setmana fan recuperació. Només has d'encarregar-te de la prevenció, és a dir, treballs compensatoris, treballs de gimnàs, es fan moltes proves de risc de lesions, etc. És molt més important el treball de prevenció que no el de contingut. Un exemple clar, és el d'en Ronaldinho al Barça, com que entrenava tant malament, havia de jugar sempre per estar enforma. El que és important pel Barça, és que jugadors pocs habituals a jugar, no quedin curts de càrregues. Llavors la sessió del dilluns ha de ser molt forta per aquests, ja que ha de ser substitutiva a la càrrega del partit que no van jugar. En aquest punt entre la tasca dels preparadors físics, que han de saber quina és la

càrrega més propera a la competició, pot realitzar aquell jugador que no ha jugat gaires minuts. El treball col·lectiu s'ha de realitzar a la pre-temporada, el demás són situacions individuals d'estats de forma.

Abans es deia que la velocitat s'havia de començar a treballar al mes de gener, però no és cert, la velocitat s'ha de treballar durant la pre-temporada, perquè és una qualitat física bàsica necessària per jugar. Ara el que es treballa fonamentalment és la força resistència, la velocitat explosiva, entrenaments compensatoris, entrenaments individualitzats i treballs preventius. Bàsicament és això el que es busca en el món del competició d'elit.

-En quines tasques té el segon entrenador responsabilitat exclusiva?

-La responsabilitat és sempre compartida. El segon entrenador no pot fer una cosa que no sàpiga el primer entrenador. Jo li puc avançar la feina, és a dir, et pot dir que miris i que treguis conclusions del partit anterior, perquè ell té que fer una altra cosa. Si et té confiança, ni s'ho mirarà, però normalment es consensua entre els dos. Ens encarreguem tot dos de tot. Sí que és cert però, que durant la pre-temporada jo m'encarrego més de la part defensiva i ell de la part ofensiva. Però no perquè jo tingui alguna cosa que ell no tingui, sinó perquè et divideixes les feines, i potser amb el que tens més facilitat és això. Però en cap moment realitzes una cosa amb la qual tu tens tota la responsabilitat. És tenen en compte tots els membres dels equips tècnics.

-Quin és l'horari de treball d'un segon entrenador al dia del partit?

-El dia de partit ens juntem amb en Víctor per esmorzar junts. El dia del partit és el dia dels dos tècnics, no tan del preparador físic. Després d'esmorzar, anem a la sala de reunions a preparar la xerrada. Aquesta xerrada la tenim dissenyada amb un treball de vídeo, que dura uns set minuts i que més tard es passarà als jugadors. A vegades aquest treball l'hem passat al dia abans o fins i tot el divendres. Això va en funció de si volem avançar la feina, per tal d'introduir als jugadors les pautes que seguirem en aquell partit. Però en la majoria dels casos es realitza el mateix dia del partit al matí.

Llavors com et deia, ens aixequem a les nou, esmorzem i ens dirigim a la sala de reunions i visualitzem el treball. El treball està centrat en l'organització defensiva del rival, l'organització ofensiva, la transició atac-defensa, la transició defensa-atac i l'estratègia. Aquestes accions són el resum de dos o tres partits, que una persona del

club realitza. Llavors quan passes el vídeo als jugadors, tu ja saps que has de destacar i quins són els punts en què has d'incidir. En relació a aquest vídeo, preparem una xerrada, que en Víctor els donarà a última hora. Ha de ser una xerrada curta, concisa i clara, amb quatre idees de defensa i atac nostres. Normalment no perdem molt temps en la preparació de la xerrada, ja que l'hem anat treballant al llarg de la setmana. Amb el que si que perdem molt temps és quant tenim algun dubte amb el plantejament del nostre sistema, i que hi hagi dubte amb si ha de jugar un o un altre. Aquells dies es fan una mica més llargs, el que fem com a teràpia és posar els pros i els contres de si juga un o juga l'altre. A vegades aquest dubte s'allarga fins el dia del partit.

Després d'aquesta xerrada que es fa aproximadament a les dotze del matí, anem a dinar. Llavors ja no es parla del partit fins al camp. Però al camp, tampoc es diu gairebé res, repassar quatre detalls i donar ànims. Aquella hora i mitja que estan al vestidor fins començar el partit, els has deixar (els jugadors) pel seu compte. Algun recordatori als jugadors més inexperts, a la gent més despistada, etc. Aquests detalls els realitza el segon entrenador. El primer entrenador en aquells moments ja no es desgasta massa.

-Consensua les declaracions als mitjans de comunicació amb el primer entrenador?

-Els entrenadors solen fer dues rodes de premsa a la setmana: la de després del partit i la prèvia. La declaració més important és la que es fa després d'un partit. Si has guanyat no té risc, però si has perdut sí. Nosaltres el que fem amb en Víctor és consensuar el que s'ha de dir a la roda de premsa. El Víctor és una persona que controla molt bé el que ha de dir. Però si que ens tanquem nosaltres sols, i intentem dominar la situació, no que la situació ens domini. Més que consensuar, posem sobre la taula les sensacions que tenim i analitzem què és el millor que podem dir, què volem que els jugadors sentin. És un moment que l'entrenador pot estar més nerviós i l'has de tranquil·litzar, per tal que no digui res fora de lloc a la roda de premsa.

La prèvia és més senzilla, ja l'has estat consensuant al llarg de la setmana. Has de parlar una mica del rival, com encares aquell partit, etc. En definitiva aspectes en els quals difícilment diràs alguna cosa que no toca. A l'Oporto jo havia realitzat bastants prèvies, ja que allà el segon entrenador, "entrenador adjunt", com li diuen allà, té molt més pes. Quant els periodistes volien treure-li pressió al Víctor, em demanaven fer les prèvies. Els periodistes portuguesos et deixaven les preguntes, tu les llegies, i d'aquesta manera

ja sabies el que et preguntarien. Això aquí a Espanya no passa. Aquell club ho tenia molt controlat tot, tots els entrenaments eren tots a porta tancada.

-Ens podria dir les diferències entre els organigrames en els que vostè ha treballat?

-Depèn molt dels recursos econòmics. Quant nosaltres vam estar a l'Oporto, en vam donar compte que l'organització global d'aquell club era bestial. Quant hi vam anar, l'Oporto acabava de guanyar la Champions League. I quant vam arribar allà, el que el club et posava a la teva disposició era al·lucinant. Per exemple, a nivell d'instal·lacions: teníem la zona de vestidors que era enorme, la zona de recuperació, la zona de piscines, zona de massatges, etc. Eren modèliques. Però a més a més a nivell de terreny de joc teníem tres camps d'entrenament, un al costat de l'altre, i només eren per nosaltres. És clar, això per treballar, per un entrenador és idíl·lic. Al marge de l'estadi, que hi anàvem els dies abans del partit o quan teníem partit de Champions.

Al voltant del cos tècnic, teníem tota una sèrie de tècnics del club mateix: entrenadors de porters, dos tècnics que et feien treballs especials de l'equip, tècnics que realitzaven tot el treball d'observació de partits i gravació de vídeos, hi havia fins i tot tècnics de guàrdia localitzables les vint-i-quatre hores al dia. Els serveis metges eren al·lucinants, hi havia dos metges, quatre fisioterapeutes i molts altres especialistes. El club es feia càrrec del nivell organitzatiu, és a dir, els viatges, els equipatges, el vestit dels entrenadors, tot de detalls d'aquestes característiques.

Aquest nivell organitzatiu, el comparaves amb algun dels equip de la lliga espanyola, i segurament no el tenien. Un club de futbol d'elit a d'aspirar que a nivell organitzatiu no falti de res, que als tècnics no els falti de res. Quant dic que no els falti de res, estic parlant de les noves tecnologies : ja sigui per fer anàlisis de partit, per poder fer anàlisis del rival, per poder tenir la màxima informació de jugadors del mercat, etc. Un club ha de donar-li tot el que pugui demanar-te l'entrenador, per tal que pugui realitzar la seva feina. Una part molt important són els serveis metges, els serveis de prevenció. Ja que avui en dia és més important la prevenció de les lesions, que no el propi entrenament. Per exemple per a un club com el Barça, és més important que els jugadors no es lesionin, que no pas que entrenin molt. Perquè el que fan és competir constantment.

Per tant a nivell d'estructura de club, el més important és que et donin aquests mecanismes. Perquè tu, t'hagis de preocupar de l'únic que t'has de preocupar: treure

rendiment a un grup de vint-i-cinc jugadors. Això evidentment va relacionat amb els diners, però també amb la voluntat de crear aquesta estructura. Els equips que han aconseguit crear aquesta estructura són els que tenen més capacitat econòmica i amb una voluntat clara de saber que això és el que s'ha de fer.

-Creu que la figura del mànager anglès funcionaria aquí al futbol espanyol?

-És difícil. Aquí a Espanya s'ha adoptat una postura fàcil, és a dir, hi ha una persona que és la que mana, l'entrenador, i si no funciona l'acomiaten. Aquí no hi ha la paciència de nomenar a un entrenador i alhora nomenar-lo mànager com per exemple en Ferguson al United. Això suposa que el projecte tingui paciència, que estigui consolidat. El projecte no pot anar en funció de si es guanya o es perd al cap de setmana. El projecte no pot anar en funció de si guanya o no la lliga aquesta temporada. De fet els projectes anglesos són de llarga durada, en Ferguson potser és un cas apart, ja que porta vint-i-quatre anys ja, però acostumen a voltar els sis o sets anys. Si que és cert que en el futbol anglès s'està començant a variar una mica el model. Ja que no només hi ha un mànager, sinó que s'està implantant la figura del director general o director esportiu. També cada cop tenen menys paciència i els entrenadors són acomiadats més ràpid, acostant-se d'aquesta manera a la resta del món.

Però aquí a Espanya ho veig difícil. No veig a les directives o els consells d'administració, en els clubs que són societats anònimes, amb una mentalitat clara de projecte, de tenir la suficient tranquil·litat i confiança de veure que una persona és apte, confiar amb ella i tindre una planificació i un projecte darrere. Ho poden arribar a dir, però a la que un entrenador perd tres partits seguits, ja no serveix. Jo crec que és més fàcil tenir un model amb un entrenador, que pot rebre totes les crítiques, i si no funciona, fora.

Si que és cert que s'estan contractant directores esportius als clubs. Però és una figura que està entre la directiva o el president i l'entrenador. No acaba de ser el màxim responsable, per què a vegades la directiva vol estar per sobre o l'entrenador hi vol dir la seva. Llavors, ens trobem amb un model una mica ambigu, ja que no saps ben bé qui està planificant el club. Hi ha clubs de tot: hi ha clubs amb model presidencialista, hi ha club que el directiu té molta força, n'hi ha que té més força l'entrenador perquè obté bons resultats, hi ha de tot. Però la figura anglesa del mànager general és difícil que es

pugui implantar i consolidar amb un termini curt, tot i que no ho descarto que a la llarga sigui així.

-Cada dia és més freqüent la incorporació de nous professionals dins l'equip tècnic. Creu que aquesta serà la tendència dels nous organigrames tècnics?

-L'staff tècnic també té un límit per ampliar-se. Avui en dia, amb les diferents funcions dels equip tècnics tipus, és més que suficient. Hi ha la figura del primer entrenador i la del segon entrenador. També la del preparador físic número ú, que és el que realitza la planificació general de l'equip, quant al contingut condicional físic. Hi ha també un segon preparador físic, que és el que fa d'enllaç dels jugadors que surten d'una lesió, però encara no estan per fer el pas al primer equip. El que fa és dissenyar l'estratègia física d'aquests jugadors, de la mà del primer preparador físic. A més a més hi ha els recuperadors generals, que es dediquen a fer treballs complementaris a jugadors que poden tenir alguna deficiència. Un exemple és el model Barça, que tenen tres preparadors físics que estan tots tres vinculats a l'estructura del primer equip, però després tens en Juanjo Brau i l'Emili Ricard que són readaptadors, que treballen específicament amb gent lesionada. Després també trobem els fisioterapeutes, treball funcional de recuperació de lesions funcionals, no relacionades amb el treball de camp. I els metges evidentment.

De quina manera es pot ampliar això? Amb la vessant tècnica ja s'està fent amb aquesta part de tècnics que treballen vinculats a l'estructura del primer equip. La seva funció és la observació de partits, realitzar informes de partits i vídeos del rival, seguiment del propi equip, tant dels entrenaments com dels partits, etc. És a dir, tot el que li pugui demanar l'entrenador. Ja treballen amb uns programes informàtics que els permeten quantificar qualsevol detall. És molt important poder tenir aquestes tècnics treballant per tu, et treuen molta feina. Aquests tècnics que treballen vinculats a l'estructura del primer equip, ja estan implantats a la majoria d'equips de la primera divisió espanyola.

El primer entrenador té la suficient capacitat per dirigir tot l'entramat tàctic d'un parell de sessions la setmana que són les realment importants. Jo crec que no cal tenir l'entrenador de la defensa, l'entrenador de l'atac, l'entrenador de l'estratègia, etc. Llavors l'entrenador no treballaria. Els jugadors necessiten un líder que és l'entrenador. Aquest líder, ha de tenir molta gent treballant per ell, però és ell qui s'enfronta al jugador, marca les pautes i transmet la informació. Aquesta tasca la poden fer en un

determinat moment altres, però crec que un 90% de les vegades ho ha de comandar el primer entrenador. La resta són ajudes que necessita, però al dia a dia, no crec que necessités més.

Els serveis metges estan formats d'un banda pel metge i els fisioterapeutes. En aquesta àrea, si que potser falta per ampliar. Jo afegiria el fisiòleg, que és l'encarregat d'analitzar les càrregues amb les que estàs treballant, quina és l'adaptació de l'organisme a elles, etc. Una altre incorporació molt positiva seria la figura del nutricionista, podria treballar a dins o podria ser extern, ja que no estarà cada dia allà. Un nutricionista ha de fer estudis nutricionals individuals i llavors marcar una dieta a seguir, aquella dieta la cuinaran uns altres, no ho faran ells. Per exemple el Barça acostuma a esmorzar i dinar a la ciutat esportiva tots junts i determinen quina dieta ha de portar l'equip en general i cada en jugador en concret.

També trobem la figura del psicòleg. És una tasca amb la que jo hi crec molt, però hi ha molts entrenadors que no hi creuen. Un equip professional necessita un assessorament psicològic. Sinó directament el psicòleg amb els jugadors, si que el cos tècnic, de manera individual o de manera conjunta, ha de tenir el suport d'un psicòleg, per tractar situacions que s'escapen de les habituals. Per tractar un problema puntual que pugui tenir un jugadors. Un entrenador dins els estudis que fa, fa classes de psicologia, però molt per sobre, no som professionals de la psicologia, per tant no en fa prou. Un tema complex, complicat, un problema d'ansietat... a vegades un entrenador no en té ni idea de com tractar-lo. Per tant seria important tenia un psicòleg que primer m'assessorés a mi per explicar-me com tractar-lo, com relacionar-me amb aquest jugador i la seva problemàtica. I després allà on no pugui arribar jo, aparegués ell per ajudar-lo. Jo crec que avui en dia és molt important la figura del psicòleg. No ha de tenir una intervenció diària i constant, però tenir-lo dins del cos tècnic com un recurs, i que dos dies la setmana poguessis parlar amb ell sobre certs temes. Però jo crec que això forma part de tot un conjunt de serveis que ha de donar un club a un cos tècnic. Aquests professionals ja els ha de tenir un club, això a la elit ja hi hauria de ser i seria l'ideal.

-Quins són els professionals que s'endu un entrenador quan fitxa per un equip?

-Normalment a la elit, els mínims que s'emporta són el segon entrenador i el preparador físic. Nosaltres, quan vam anar al Oporto, vam anar tres i al Saragossa també. Quant arribes a alts nivells, quan marxes d'un equip per anar a un altres, t'agradaria emportar-

te quanta més gent millor. Però clar, si un club s'ha d'estructurar amb tots aquests professionals que estan al servei de l'entrenador, no pot venir l'entrenador i portar-los tots de fora. Jo crec que un club ja ha de subministrar tot això i l'entrenador només s'ha d'endur el segon entrenador i el preparador físic. És a dir, les dues persones que incideixen en el treball diari. Com més a la elit estiguis, més exigències pots demanar al club.

Preguntes referides a la seva tasca com a director esportiu:

-Quina és la relació que té el director esportiu amb l'entrenador?

-Ha de ser una relació de confiança. Un director esportiu ha de planificar i dirigir les línies generals i més importants d'una entitat, esportivament parlant. No només les del primer equip, sinó globals. Ha de marcar la filosofia de club, què volem ser i com ho volem ser. Els directius poden ser molt bon gestors, però els falta la capacitat per determinar cap on es vol anar. Cada club té un model, una filosofia. Llavors el director esportiu, en funció de la filosofia, ha de marcar les pautes. Aquestes pautes es marquen amb la captació de jugadors, és a dir, els fitxatges. També es marquen amb la captació de l'entrenador. Per exemple no puc posar un equip que tingui un perfil de joc similar al del Barça, al servei d'un entrenador perfil Caparrós. Per tant ha de determinar cap on es vol anar, com s'hi vol anar i amb qui si vol anar. Això és marcar la filosofia, que pràcticament ja te la donen els clubs.

Una vegada s'ha fitxat l'entrenador que té les qualitats per funcionar l'equip, el director esportiu li agafa confiança i afinitat. Li demanes opinió per realitzar fitxatges per exemple. Has d'anar molt lligat de la mà amb ell. Un secretari tècnic no pot canviar l'essència del club. Si marxa l'entrenador, s'ha de fitxar-ne un del mateix perfil, igual que amb els jugadors. Per tant ha de tenir el coneixement del mercat tant d'entrenadors com de jugadors que puguin tirar endavant aquell projecte. Per exemple en Pep Guardiola seria un bon secretari tècnic, perquè aglutinaria una idea, i després hauria de buscar un bon entrenador que li tragués rendiment a l'equip . Fonamentalment, un secretari tècnic, apart de moltes característiques, ha de ser respectuós amb la filosofia del club.

-De qui depèn dins l'organigrama?

-El director esportiu depèn del consell d'administració. Tal i com estan muntats la majoria dels equips, tots els models són presidencialistes. El millor seria tenir una vicepresidència esportiva, que se'n pogués fer càrrec algú de futbol. La seva tasca seria fer de coixí entre la junta directiva i la part esportiva encapçalada pel director esportiu i l'entrenador. Que no hi hagi tant abisme entre el director esportiu i el consell d'administració. D'aquesta manera tens una persona dins la junta directiva que ja té coneixement dels jugadors i de l'equip. Aquesta persona estaria capacitada per fer un primer anàlisi de la situació, abans que arribi tot a la direcció esportiva o a l'entrenador.

-Hi ha observadors que estan al servei de la secretaria tècnica o és l'entrenador qui recomana els fitxades? Ideal per vostè?

-Un entrenador necessita al seu voltant tota una seria d'informació per prendre les decisions. La mateixa estructura del primer equip que fa un seguiment de partits, també pot fer un seguiment de futuribles fitxatges. La direcció esportiva, hauria de tenir una secretaria tècnica.

Per mi el model ideal seria tenir un director esportiu. Càrrec que ha d'assumir una persona que tingui la capacitat de controlar la part esportiva, la part social, la part periodística i de controlar la part administrativa i directiva. És a dir, ha de tenir capacitat per relacionar-se amb els mitjans, ha de tenir capacitat per relacionar-se amb els directius, s'ha de saber relacionar socialment, tant amb els jugadors, entrenadors, intermediaris, etc. I evidentment llavors, la part més futbolística, la part del control de crear una estructura que treballi per ell. Aquesta estructura ha d'estar encapçalada per un secretari tècnic, i a sota a l'organigrama ha de tenir diversos col·laboradors, que poden ser: l'expert amb el futbol espanyol, l'expert amb el futbol europeu, l'expert amb el futbol americà, l'encarregat amb les seleccions inferiors, etc. És a dir, una estructura molt professional. Cada professional ha de conèixer la seva parcel·la, i tota la maquinària ha de començar a funcionar amb antelació. Per exemple, en un moment determinat el Barça, en comptes de pagar quaranta-cinc milions pel Dani Alves, en pagués quatre pel Dani Alves que va fitxar el Sevilla (en va pagar vuit-cents mil euros).

El meu model per un club professional com el Barça seria pensar: d'acord que ens hem de gastar diners amb jugadors importants, perquè és una cosa normal en els clubs grans com el Barça, Madrid, Milan, etc. Però també he de tenir una estructura planificada per la contractació de nous talents. Per aconseguir això es necessita molt de treball i crear

una estructura tècnica de professionals que es coneguin tot el mercat. D'aquesta manera evitar arreglar-ho tot amb diners. Això ho pots extrapolar a qualsevol equip i a qualsevol categoria. Per exemple al Girona, amb el pressupost que té no pot fitxar cracs, pot fitxar jugadors que quedin lliures. També pot fitxar jugadors de segona d'equip de mitja taula per avall. Un altre mercat on pot buscar és el de segona B, aquí sí que pot anar a buscar els millors jugadors. Un cop conegut el mercat on pot fitxar, s'ha d'estructurar com a club, per tenir un coneixement exhaustiu d'aquest mercat, perquè fitxar un bon jugador, no té cap més secret que els diners. Cada categoria tindria el seu model de club com a director esportiu, fins i tot a tercera divisió. Ara bé, cada club s'ha d'adaptar als seus recursos.

Els professionals que tenen capacitat de decisió, que prenguin només la última decisió. Hauria de tenir persones de confiança per poder-los dir que, per exemple, de vint vídeos que tenim d'aquest jugador, en fes un resum de noranta minuts amb accions bones i accions dolentes. Llavors si realment troba que encaixa, el va a veure en un partit important. Però no que el vagi a veure deu partits, per això ja hi ha una estructura de professionals que treballen per ell. També alguna persona del club l'hauria d'anar a veure entrenar i si apures conèixer la seva vida privada. Si juga bé, encaixa a l'esquema de model del club, entrena bé i la seva vida privada és bona, segur que no t'equivoques. Si el club s'ha de gastar vint-i-cinc milions per un jugador, ho has de saber tot d'ell. Per saber-ho tot es necessita molta gent que treballi, i aquest treball el crear el director esportiu. Una persona que en el cap hi tingui tot això.

Tot i així és possible que un s'equivoqui, però s'ha de buscar aquesta manera de treball, i deixar molt poc espai a l'atzar i a la improvisació. Per exemple el Barça es pot equivocar amb un jugador de dos milions, però no es pot equivocar amb en Càceres, pagant-ne disset. Has de saber si un jugador compleix les característiques de joc del model Barça o no.

-La secretaria tècnica, treballa amb un pressupost tancat o en funció dels diners, la directiva porta les negociacions?

-La secretaria tècnica ha de treballar amb un pressupost tancat, sinó tancat, amb un pressupost. Posem per exemple que el pressupost del Girona pel primer equip és de quatre milions. Amb aquests diners s'ha de fer l'equip. El que no s'ha de fer és fer un equip amb sis milions. T'has de moure amb un pressupost, només els equips grans no

poden tenir-lo tancat. Perquè sempre han de tenir un recurs d'última hora. Però la resta de clubs, s'han de moure amb racionalitat, cosa que molt pocs fan. Si un club té per exemple quinze milions, no me'ls gastaria tots, ja que seria important tenir un marge de benefici.

Una vegada es coneix el pressupost, comença la part professional, és a dir, com un club se'ls gasta. El que no pots fer és dividir el pressupost pel nombre d'integrants de la plantilla i donar-los el mateix a cadascun, perquè no tots els jugadors són iguals. Llavors doncs, s'ha de jugar amb el coneixement del mercat; és a dir saber el que s'està pagant, i els interessos que tens com a equip. Un ha de pensar per exemple guardar-se els tres o quatre contractes més bons, pels jugadors més resolutius, i si per exemple et pots estalviar quelcom amb un lateral, ho inverteixes amb un bon davanter. D'això s'anomena la gestió del pressupost. Però si no ben bé amb un pressupost tancat, t'has de moure amb el pressupost que pot assumir el club. Els clubs grans poden viure per sobre un any, perquè d'una manera o una altre ho acaben pagant, però la resta d'equips han de viure amb la realitat. Però molts tampoc ho fan, només s'ha de veure els molts equips que estan endeutats. Aquests clubs tenen deutes perquè han viscut per sobre de les seves possibilitats, però de cara en un futur s'han de resituar-se. O els clubs de futbol limiten els pressupostos o no són viables. El futbol no desapareixerà mai, però el futbol tal i com és ara, o es recicla tothom, o li queden pocs anys. Perquè és impossible les despeses que es tenen actualment.

Currículum:

Com a jugador:

11- 17 : Categories inferiors del Girona

17-19 : Primer equip del Girona (1 any a 2a B i 2 anys a 3a)

19-21 : Filial Saragossa

21-30: 1r equip Saragossa

Com a entrenador:

3 temporades al futbol base del Saragossa

5 temporades com a segon entrenador del 1r equip

3 anys de director esportiu al Girona

1 temporada com a segon entrenador d'en Víctor Fernández al Oporto

2 temporades com a segon entrenador d'en Víctor Fernández al Saragossa

Entrevista a:

Lorenzo Buenaventura, Preparador Físic del 1r equip del F.C.Barcelona.

(Sant Joan Despí, 12/8/09)

- “Los límites de la salud son los que marcan el entrenamiento”.
- “Nosotros las relaciones verticales las entendemos poco, cada uno tiene sus responsabilidades”.
- “El futuro del preparador físico del futbol pasa por la especialización”.

Lorenzo Buenaventura amb Sergi Ferragut al finalitzar l'entrevista a la ciutat esportiva del F.C.Barcelona.

-¿En qué consiste su trabajo?

-Los preparadores físicos funcionamos en este equipo como un grupo que realiza tres cosas: realizamos la mejora de la condición física de los jugadores tanto a nivel

individual como colectivo. Nuestro objetivo es que el jugador esté lo mejor posible dentro de sus condiciones y que el equipo esté con el mayor número de jugadores en buena forma. Tenemos una persona que realiza todos los trabajos preventivos i de fuerza, tanto individual como colectiva, que está básicamente en el gimnasio. Luego somos tres preparadores físicos de campo, concretamente uno de ellos tiene más ascendencia sobre los médicos y los otros dos tienen más relación directa con el cuerpo técnico. Entonces buscamos la armonía con la parte médica, con la parte técnica y después afianzar la parte física. Ésta es nuestra organización, en este caso soy yo el que está más cerca de la parte médica, a parte de las tareas normales como preparador físico.

No todos los equipos tienen esta organización. Hay que tienen más profesionales, pero también hay que tienen menos.

-¿Dentro del organigrama técnico del club, el preparador físico de quién depende?

-En el primer equipo del Barça todos dependemos del primer entrenador. Luego tenemos límites. Es decir, un jugador no hace nada des del punto de vista físico sin la alta médica. Por lo tanto no es que el médico manda sobre nosotros, pero sí que nos pone un límite: el jugador que no tiene salud no empieza a entrenar.

Para nosotros el jefe de todo es el entrenador. Lo que pasa es que el tiene sus responsables dentro de cada parcela, pero él es el principal artífice de la organización del grupo y el principal responsable de lo que pasa.

-¿Tiene un preparador físico personal a su cargo?

-Nosotros las relaciones verticales las entendemos poco. Evidentemente hay alguna. De la forma que está montado el Futbol Club Barcelona, dentro del vestuario, cada uno tiene sus responsabilidades, sus tareas y tienen por encima su supervisor. Los fisioterapeutas tienen por encima directamente a los médicos, igual que nosotros tenemos cuando nos vienen los jugadores de baja al médico, pero también tenemos al entrenador. Formamos un grupo bastante interrelacionado. O sea, aunque yo tenga personal a mi cargo, no le indico lo que tiene que hacer, quizás le ponga algún límite.

-Dentro del organigrama técnico, ¿Qué relación tiene el preparador físico con el primer entrenador?

-Tenemos una relación directa, diaria y continua. Las personas que manejamos la carga del entrenamiento: la cantidad y la calidad fundamentalmente más todos los detalles individuales, tenemos la obligación de estar continuamente informando. El equipo médico tiene que estar continuamente informando al entrenador como tiene las piezas del bazar. Tiene que saber la evolución de los vienen tocados, los que están perfectos, los que están regular, los que están mal, todos.

-¿Su tarea, va ligada al área médica del club?

-Están muy interrelacionadas. Porque un jugador sin salud es difícilmente entrenable. Los límites de la salud son los que marcan el entrenamiento. El jugador que está con una analítica perfecta, sin ningún problema ni enfermedad puede entrenar a cualquier nivel. Un jugador que ya tiene un límite físico de cualquier índole empieza a tener posibilidades de entrenar, de una u otra manera. Por ejemplo, un jugador que tenga una uña fastidiada y no se pueda meter la bota, tiene un montón de tareas con balón que no las puede hacer, pero puede entrenar.

-¿Interviene el preparador físico en la planificación de la temporada?

-Esta es una de las tarea fundamentales que tenemos. Ponernos de acuerdo con el entrenador para manejar lo que es el contenido del entrenamiento, para que el equipo esté lo mejor posible durante el mayor tiempo.

-¿Las sesiones preparadas por usted precisan siempre de la supervisión del entrenador o tiene autonomía en su trabajo?

-Todos tenemos autonomía para realizar nuestro trabajo. En una paella, al final lo que le da el sabor es la suma de un montón de cosas. Esto es lo mismo, tengo autonomía para realizar mi trabajo, pero lo tengo que meter dentro de un grupo de trabajo más amplio.

-¿Para la preparación física de los futbolistas, que otros profesionales crees que son imprescindibles?

-Ahora mismo, en el futbol de élite, hay tres áreas perfectamente definidas: La parte médica por un lado, la parte del entrenamiento y preparación física, y por otro lado la parte técnica. Sí que es cierto que hay todo un grupo de profesionales que están alrededor nuestro. Por ejemplo dentro de la parte médica, tienes fisioterapeutas, podólogos, cirujanos, especialistas en medicina del deporte y muchos otros. En la parte

técnica hay unos que son de campo: primer entrenador, segundo entrenador y especialista en porteros. Pero hay otros que no están en el campo: los que miran imágenes de los partidos que dan mucho bagaje al entrenador para preparar los partidos, hay otros que ni siquiera están en el despacho aquí, sino que están viendo partidos en todo el mundo, sean o no rivales, futuros jugadores, etc. Entonces hay muchos profesionales en los equipos técnicos para poder realizar estos trabajos.

-Cada día es más frecuente la incorporación de nuevos profesionales en los equipos técnicos de los clubs de fútbol de élite, ¿Cree que será la tendencia hacia un futuro?

-Cuando empecé a trabajar, encontrar un equipo técnico de más de cuatro personas era una sorpresa. Pero poco a poco se han ido incrementando porque hay mayor especialización y más exigencia desde todos los puntos de vista. Antes se preparaba un partido yendo a ver el rival al partido anterior, y ahora se prepara un partido sabiendo casi todo lo que ha jugado ese equipo hasta la fecha. A nivel de entrenamiento pasa exactamente lo mismo. Hace veinticinco años era carne para todos o pescado para todos, y en cambio ahora cada jugador tiene su dieta, su entrenamiento, su trabajo preventivo, su trabajo especializado para complementar algún tipo de déficit que tenga y mucho más. Además creo va en aumento.

-¿Si de usted dependiera, i económicamente fuese viable, incorporaría nuevos profesionales en su equipo técnico?

-Yo creo que este club está muy cubierto en este aspecto. Hemos encontrado un buen equilibrio. Ahora es verdad que cuanta más especialización tenga el equipo técnico será mucho mejor para los jugadores y estos lo agradecerán.

-¿Para mejorar el rendimiento físico de los jugadores, y evidentemente dentro de la ley, se realizan aportes energéticos extras?

-Nosotros tenemos la obligación de tener a los jugadores lo mejor posible. Y tan claro como eso es que hay unos límites legales. En los veinticinco años que llevo trabajando, ningún médico que yo conozca, ni se ha acercado a los límites superiores. Además un deporte como el fútbol tiene una agravante, todo lo que esté por encima de la ley en un deporte colectivo no tiene gran sentido, ya que tu rendimiento no va a mejorar porque un jugador esté un poco mejor, es un deporte de once.

Se trabaja mucho desde la parte de nutrición y la parte de aportes, para facilitar la recuperación. Nosotros ponemos todos los medios que tenemos a nuestro alcance que estén dentro de la ley. Esto sucede en todos los deportes, pero en el fútbol que se juega cada tres días es básico.

-¿Por dónde cree que pasa el futuro de los preparadores físicos?

-Por la especialización. Dentro del equipo, hay preparadores que son de campo, otros son de laboratorio, otros de pruebas, otros de fuerza, etc. Yo creo que pasa para elevar el nivel en la cualificación por la especialización.

-¿Cuál sería la jornada laboral de un preparador físico en un día de entrenamiento?

-No existe. Estamos totalmente en función de las necesidades de los jugadores y del club. Puede ser que tengamos mañana y tarde, con comida incluida, durante un mes seguido, y puede ocurrir que se nos vayan quince jugadores a la selección y tengamos tres días libres. Pero lo que es obligado es pensar en el F.C.Barcelona veinticuatro horas al día.

-¿Y en el día del partido?

-El día del partido, para nosotros, es quizás el día que menos tarea tengamos. Tenemos que equilibrar a los que no juegan y poca cosa más. En el día del partido, realizamos el calentamiento y algún detalle más a nivel individual.

-¿Qué formación debe tener un preparador físico de fútbol?

-Debe tener por supuesto su carrera, algún contenido de especialización de los deportes de equipo o concretamente de fútbol. También debe tener dos cosas claras: unas nociones básicas de la parte técnica por lo menos, cuantas más mejor, y también debe saber donde están los límites de lo que él tiene que hacer en relación al estamento médico, no necesitas saber mucho de medicina, pero debes saber leer los límites que le pone fundamentalmente el doctor. Estos son ingredientes sin los que no se puede ser un buen preparador físico profesional.

-¿Qué hace para actualizar-se o mejorar su faena?

-Nosotros tenemos afortunadamente en la preparación física un momento de expansión tremendo. Están apareciendo desde nuevos materiales, nuevas maneras de controlar, muchas más posibilidades en medios audiovisuales, en medios de control de la frecuencia, avances médicos y muchos otros. Esto es un proceso continuo que ha explotado, la gente se preocupa cada vez más. Hay infinidad de másteres de recuperación, de entrenamiento, de entrenamiento para deportes de equipo, etc. O sea, se está especializando cada vez más. Todo esto nos acaba llegando. Concretamente los cursos de actualización de entrenadores, los congresos internacionales y todo lo que se mueve desde el punto de vista científico nos llega. Cada vez que una empresa saca cualquier cosa para mejorar el rendimiento para incluirlo dentro del entrenamiento, en un club como el Barcelona le llega. Además le llega seguramente de los primeros.

Curriculum:

Preparador físico del primer equipo del Cádiz (1ª división).

Preparador físico del primer equipo del Valladolid (1ª y 2ª división).

Preparador físico del primer equipo del Espanyol (1ª división).

Preparador físico del primer equipo del Atlético de Madrid (1ª división).

Preparador físico de la selección Argentina de fútbol.

Preparador físico del primer equipo del Futbol Club Barcelona (1ª división).

Entrevista a:

Carles Naval, Delegat del primer equip del Futbol Club Barcelona.

(Sant Joan Despí, 12/8/09)

- “Estic al servei del club, i quan em necessiten estic allà.”
- “La UEFA prohibeix que una persona del club atengui a l’equip arbitral.”

Carles Naval al seu despatx amb Sergi Ferragut al finalitzar l’entrevista a la ciutat esportiva del F.C.Barcelona

-En què consisteix el seu càrrec?

-La meva tasca està diferenciada en diferents apartats. Un seria l’apartat logístic, que s’ha de coordinar amb l’entrenador, i consisteix en dissenyar i elaborar els viatges que ha de fer l’equip a cada desplaçament. També, un cop s’ha decidit la manera com es vol viatjar, un s’ha de posar en contacte amb l’agència de viatges oficial del club, pel

comunicar-li quines són les expectatives de l'equip. Referent amb els partits de casa, s'ha de concretar l'hotel en cas de concentració, tots els àpats concretats s'han d'encarregar i tots aquests detalls.

Un segon apartat, probablement l'apartat més directament tècnic, seria l'atenció personalitzada amb l'equip arbitral i també tot el que comporti i generi un partit de futbol en quant a la seguretat de l'estadi, la col·laboració amb el delegat del govern o els mossos d'esquadra, que se'n cuiden de la seguretat del partit. Aquesta tasca és necessària per tal d'evitar qualsevol incident que impedeixi el bon desenvolupament del partit, a nivell de grades i espectadors. En cas d'incidència, parlar-ne el més ràpid possible amb l'àrbitre, ja que és ell el que decideix què s'ha de fer.

Evidentment, també l'apartat administratiu de tots els jugadors quan arriben. Tot allò que envolta a la paperassa, si és estranger fer la targeta de residència, ajudar a buscar un habitatge per ell i per la seva família, etc. En definitiva intentar que estiguin el millor possible, i que només s'hagin de preocupar d'entrenar i jugar.

-Dins l'organigrama del club, de qui depèn?

-A nivell d'organigrama tècnic, la meua tasca depèn de l'entrenador. A nivell de club del secretari tècnic.

-Quin personal té al seu càrrec?

-Directament no en tinc. Tots formem part d'un grup de treball. És cert que tinc especial responsabilitat sobre els encarregats de material. Però cadascú té la seva tasca, però si que haig d'assegurar-me que realitzin correctament la seva feina, és a dir: que la roba estigui apunt, que tot estigui apunt i coordinar el material tan quan marxa que quan torna. En cas d'algun problema, evidentment, part de la culpa recau sobre la meua figura. Però directament no mano sobre ningú.

-La figura del delegat, ha anat evolucionant al llarg del temps, quines noves tasques han sorgit?

-El món de futbol ha evolucionat molt, i a més a més a gran velocitat. I per tant un s'ha de posar al dia de tot. Però en tasques de saber quins hotels es necessita, quins estan més ben preparats, quin hotel està més a prop del camp, es necessita estar al dia a dia, i anar-te actualitzant. Evidentment, amb la tecnologia actual és més fàcil. Per tan, això implica

que entenguis en el món de l'informàtica, i per tant també t'has de posar al dia en aquest aspecte.

-Quina és la seva relació amb l'entrenador?

-Teòricament dos o tres dies a la setmana ens reunim quan acaba l'entrenament o bé quan disposa de més temps. Evidentment comentem tot el que és la logística dels viatges. Són dos o tres dies, en excepció d'algun afer important, com per exemple quan marxen els jugadors amb la selecció i un s'ha de preocupar de quan marxen i quan arriben. Però és una relació flexible que depèn de la setmana em reuneixo amb ell cada dia, i n'hi ha que amb un dia ja en fem prou.

-Quina seria la seva jornada laboral en un dia normal d'entrenament?

-La meua jornada depèn molt del dia. No tinc horari fix, hi ha dies que hi ha més feina i hi ha dies que n'hi ha menys. Però estic al servei del club, i quan em necessiten estic allà. Però no et podria dir un horari, ja que cada dia és diferent.

-Quina seria la seva jornada en un dia de partit?

-En el dia del partit segueixo l'horari de l'equip. La diferència és que a l'hora del partit, atenc a l'equip arbitral. Haig de vetllar que l'hora dels àpats sigui l'adequada, despertar els jugadors a l'hora de la migdiada, per tal que ningú s'adormi, avisar a l'autocar quina hora ha de venir a buscar l'equip, etc.

-Creu convenient la incorporació de la figura de delegat d'àrbitres?

-Exerceix la mateixa tasca que la nostra. Aquests dies el Madrid ha agafat un ex-àrbitre per realitzar aquesta tasca. Reglamentàriament és una tasca que està prohibida per la UEFA, que una persona del club, estigui amb contacte de l'àrbitre. Ells sabran perquè ho han fet, però no hauria de tenir cap incidència, ja que en els partits de lliga ja hi ha un delegat que assigna el comitè nacional d'àrbitres. I pel que fa als partits internacionals, la UEFA prohibeix que una persona del club atengui a l'equip arbitral, a més a més, envia un delegat arbitral, que des que arriba l'àrbitre fins que marxa, està al costat seu per tot el que necessiti.

Curriculum

Delegat del primer equip del Futbol Club Barcelona des de l'any 1972.

Entrevista a:

Jordi Sitjà, Metge d'equips esportius d'elit.

(Santa Coloma de Farners, 15/8/09)

- “Avui en dia l'equip mèdic ha d'estar integrat dins l'equip tècnic d'un club de futbol d'elit.”
- “L'assessorament del metge és mol útil a l'hora de planificar la setmana i les sessions d'entrenament.”
- “De què li serveix dopar-se a un jugador, si no és massa hàbil amb la pilota?”

El Dr. **Jordi Sitjà** durant el transcurs d'un partit de futbol disputat a Santa Coloma de Farners.

-Podem considerar l'equip mèdic part de l'equip tècnic d'un equip de futbol d'elit?

-Jo crec que sí, i la opinió generalitzada també creu el mateix. Encara que en un principi estigui més vinculat pel tema de lesions. O sigui, hi havia un metge, probablement un traumatòleg, que era la referència d'aquell club i estava al seu servei. Però en aquest cas, no estaven ben integrats dins l'equip tècnic. Avui en dia l'equip mèdic ha d'estar integrat dins l'equip tècnic d'un club de futbol d'elit. Això implica anar als entrenaments, anar als desplaçaments, anar als partits i tot l'assessorament mèdic que és al dia a dia.

-De qui depèn l'equip mèdic?

-En els clubs professionals, l'àrea mèdica depèn del club. Això significa que no depèn de l'entrenador. Ara bé, en clubs que no han tingut estructura prèvia, ara estic parlant ja de futbol amateur, és l'entrenador que demana en mica en mica, un fisioterapeuta, un metge i llavors es crea l'estructura. Però generalment depèn de la pròpia directiva, és una àrea més del club.

-Quantes persones poden formar part d' un equip mèdic d'equip de futbol?

-Si considerem equip mèdic, tot allò que tingui relació amb la salut, en surten moltes. Des del metge d'equip: que és el que viatja amb l'equip, està els entrenaments; fins que aquest metge tingui un altre metge ajudant, els fisioterapeutes, els massatgistes, pot haver podòleg, pot haver nutricionista, psicòleg, etc. Tots aquests càrrecs poden arribar a formar-ne part.

-En general, quina és la relació amb l'entrenador?

-Com t'he dit a la pregunta anterior, l'àrea mèdica acostuma a dependre del club, però quan ja hi ha l'entrenador, es deu a la disciplina de l'entrenador, ell és el que mana. Per tant la relació amb l'entrenador és estar a la seva disposició. Després si hi ha diversitat de criteris, es discutiran, no obligatòriament tenen de coincidir ni ser amics. Perquè cada entrenador porta els seus mètodes i el metge està a la seva disposició. El contacte ha de ser diari.

-El personal mèdic d'un club de futbol s'hi dedica en exclusiva o fa compatibles seves tasques amb altres?

-La meua opinió és que un metge ho ha de poder compaginar amb la seva feina. Tant sigui un metge de l'esport, com un metge traumatòleg o qualsevol altra especialitat. Un metge ha d'estar formant-se contínuament, no viu del futbol, has de tenir la teua feina apart, que segurament ja serà relacionada amb el món del futbol. A nivell professional, hi ha molts pocs clubs que tinguin el metge amb dedicació exclusiva. Quant es pacten els sous, si s'hagués de demanar exclusivitat, els sous es dispararien. El que passa, és que si es passa tot el dia amb l'equip, et queda poc temps per les altres coses.

-Quina podria ser la jornada laboral d'un metge de club d'elit en un dia estàndard?

-Doncs el dies d'entrenament, sigui al matí o sigui a la tarda hi ha d'haver presència del metge o del fisioterapeuta per si passa qualsevol cosa. No cal a tots els entrenaments, ja que després no tindria temps per realitzar les seves activitats, però si més no localitzable.

-I la d' un dia de partit?

-El metge ha d'anar lligat als horaris de l'equip. Ja sigui la concentració prèvia com l'hora de dinar. Per tant ha de seguir els horaris d'un jugador. Si es fa convocatòria prèvia un dia abans, tothom va a dormir d'hotel, inclòs el metge. En el cas que la convocatòria sigui al matí per esmorzar, el metge també ha de ser allà.

-Cada dia s'incorporen nous professionals als staff tècnics: nutricionistes, psicòlegs, etc. Creu que aquesta és la tendència del futur?

-A nivell professional almenys és el camí que portàvem, cada vegada s'especialitza més el tema. Inclús en la preparació física: hi ha l'especialista en força, l'especialista en resistència, el recuperador, etc. A nivell mèdic passa el mateix, el metge de l'esport, tot i que ja fa uns quants anys que s'ha incorporat, intenta exercir de metge de capçalera de l'esportista, ja que per exemple no pot tenir un dermatòleg o un dentista, per tant el que l'especialista en medicina esportiva fa és tenir els metges localitzats de referència del club. D'aquesta manera si algú té un problema per exemple a l'orella, es pugui concretar visita amb l'otorinolaringòleg el més ràpid possible. En definitiva si, sembla que la tendència és que cada cop s'afegeixin nous col·laboradors, que pot ser el traumatòleg de referència, el nutricionista: que és el que marca les pautes de nutrició, que després són aplicades pel metge. El problema arriba ara amb l'economia, amb la

crisis actual, els clubs van a retallar costos. Si la tendència des del punt de vista científic és d'incorporar més professionals, la tendència des del punt de vista econòmic, és la de reduir els staff.

-Si de vostè depengués, i econòmicament fos viable, quins nous professionals incorporaria al seu equip?

-Actualment, la part del fisiòleg, que és el col·laborador del metge i junt amb ell dirigeixen les proves d'esforç a nivell de camp, quan s'ha de treballar col·laboren amb el preparador físic a nivell d'observar com està cadascun dels jugadors. Avui en dia, hi ha tot un arsenal de material, des del simple pulsòmetre, fins a l'aparell que et mesura l'estat de forma del múscul, són aparells cars, però que tenen molt rendiment en un club d'elit. Llavors també el fisiòleg col·laboraria amb un o una nutricionista, que seria estil dietista, l'encarregada de donar forma a les dietes: els % de hidrats de carboni, proteïnes, etc. Com saps, una de les tendències actuals és controlar al màxim el que l'esportista faci. Si pots tenir-los controlats durant l'esmorzar i el dinar, ja és molt, després que sopin el que vulguin. Però com a mínim ja són dos àpats. Per tant has d'incorporar cuiners i tot el que vagi relacionat amb el tema de la dieta també.

-Cap on creu que pot avançar la medicina en el futbol?

-La medicina esportiva, avui en dia, ha quedat una mica esquixada pel tema dopatge. Sobretot lligat amb esports d'alt rendiment que evidentment el que ho fa moure són els diners. Els esports més esquixats són l'atletisme i el ciclisme, però el futbol també. Ara bé, perquè no es veu tant en el futbol? potser perquè no interessa a nivell federatiu, però, si es troba en el ciclisme, també es pot trobar en el futbol. El que passa és que el futbol és un esport que predomina la tècnica, la tàctica, per sobre del rendiment físic. Per tant, de què li serveix dopar-se a un jugador, si no és massa hàbil amb la pilota. En canvi un ciclista, tenint una bona base, pot arribar a l'elit. La tendència de la medicina és aquesta, donar el màxim suport a l'esportista, sobretot en el tema recuperació, després dels entrenament i després dels partits. Avui en dia, i és per aquest motiu que el dopatge va tant lligat amb l'esport, la medicina ha d'intentar recuperar l'esportista. Aquí és on sorgeixen les dues cares: intentar recuperar-lo amb mitjans legals; massatge, fisioteràpia, aigua freda, alimentació, batuts d'hidrats de carboni, etc. I després hi ha la part prohibida: pren-te això, punxa't allò, cortisona, etc. Però clar, tot això dóna positiu. I en el futbol d'elit que cada dos per tres pots passar controls, no té sentit.

-Les revisions mèdiques dels nous fitxatges són realitzades per l' equip mèdic del club o es contracte un equip extern?

-Jo personalment crec que el metge del club hi ha de ser-hi present i ha de formar part d'aquesta revisió per tal de conèixer l'esportista. Ara bé, si s'ha de fer una ecografia cardíaca, llavors l'ha de fer un cardiòleg, però per fer la revisió, jo sóc partidari que la realitzi el metge del club. Si s'ha de fer un anàlisis de sang, serà l'analista qui els farà, però serà el metge qui els interpretarà, per tant ha de ser-hi present. Actualment però hi ha clubs que els envien a clíniques per motius de patrocini, però jo això no ho acabo de veure del tot clar, el metge de l'esport ha d'assistir a la revisió. Per això el metge de l'esport ha de tenir els màxims coneixements possibles a nivell general de tot: cardiologia, traumatologia, en definitiva de tot el que se li ha de revisar a l'esportista des del moment que forma part del club.

-Quant i de quina manera intervenen els serveis mèdics per tal d' incorporar consells i sistemes de medicina preventiva als jugadors?

-A nivell professional és difícil. S'ha de fer, s'hauria de parlar amb l'entrenador i dir-li que es faran xerrades periòdiques sobre higiene dental, alimentació, horaris de dormir, quin estil de vida s'ha de portar, vacunacions, etc. Però a nivell professional és difícil d'aconseguir-ho, jo crec que s'hauria de començar ja al futbol base.

-Són consultats alguna vegada els serveis mèdics pels entrenadors i/o preparadors físics a l' hora de dissenyar alguna sessió o realitzar algun treball concret?

-Actualment el treball és en equip. A l'hora de realitzar la planificació des del metge que incorpora els resultats de les revisions mèdiques, fins a dir com està cada jugador pel que fa a la resistència. El seu assessorament és mol útil a l'hora de planificar la setmana. És a dir les sessions, si seran més a nivell tàctic, tècnic o resistència.

-Quan es produeix una lesió d' un futbolista en un partit o un entrenament quin és el procés habitual que es segueix?

-En un club d'elit, que tens tots els mitjans a l'abast, és fàcil. En el moment que el jugador té una molèstia o una lesió greu, s'aplica la primera fase de tractament a peu de camp, que el 99% dels casos acostuma a ser gel. Llavors, a partir d'aquí es comencen a demanar i consultar proves, per exemple les radiografies, que gairebé qualsevol lesió

muscular-òssea, se'n practiquen. El més important és arribar al diagnòstic. Actualment moltes vegades s'actua malament, ja que s'aplica un tractament sense tenir abans el diagnòstic. Llavors el que passa és que la persona recau de la lesió, perquè si no tens clar si és una elongació, una ruptura o una tendinitis, malament. Reitero que el primer que s'ha de fer és arribar al diagnòstic, i per això s'han d'utilitzar tots els mitjans possibles. Un club d'elit gaudeix de tots els mitjans, i en canvi un club petit ja no. Però si el club s'ho proposa, tardarà més tardarà menys, però actualment es pot fer.

Entrevista a:

Manel Estiarte, Cap de relacions institucionals del F.C. Barcelona.

(Sant Joan Despí, 19/8/09)

- “Puc aportar protecció i experiència esportiva i anímica”.
- “Estic present en tot el que fa el primer equip, siguin viatges, entrenaments o àpats.”
- “És probable que el meu departament ajudi a millorar anímicament als jugadors”.

Manel Estiarte amb Sergi Ferragut al finalitzar l'entrevista a la ciutat esportiva del F.C.Barcelona

-En què consisteix el seu càrrec?

-La meva tasca es podria dividir en tres apartats. El primer l'apartat institucional: haig de representar al club en qualsevol acte institucional que requereixi la meua presència. La segona tasca seria fer de pont entre la directiva i el primer equip del Barça de futbol,

això significa que qualsevol cosa que necessiti l'entrenador de la directiva o la directiva de l'entrenador, ha de passar per mi. I per últim donar suport a tot el vestidor del primer equip, incloent els entrenadors. Al Pep, li puc aportar protecció i experiència esportiva i anímica. I els jugadors saben que estic al seu costat pel que necessitin del club, de l'entrenador o de mi. Tinc una molt bona relació d'amistat amb el Pep des de fa vint anys, i això sempre ajuda.

Llavors, apart d'aquestes tasques haig d'estar al corrent de qualsevol decisió de comunicació, protocol, màrqueting, etc. Són moltes coses, però també es podria reduir i simplificar molt, dient que es basa en aportar tota la meva experiència d'esportista, és a dir vint-i-cinc de jugador professional de waterpolo i de selecció espanyola, i posar-la al servei i a la disposició del club.

-Dins l'organigrama del club, de qui depèn?

-Podríem dir que depenc del president, però també d'en Pep. Haig de despatxar a presidència i també al Pep. Tinc com a directe interlocutor al Pep, i això ja implica també, tot el que rodegi el primer equip.

-Quin personal té al seu càrrec?

-No en tinc. La meua és una feina individual. No necessito personal. M'he assegut amb qui he volgut, m'he reunit sempre amb qui he volgut, i per tant no en necessito.

-El seu càrrec és de nova creació o sempre ha existit?

-Aquest càrrec s'ha creat molt recentment, ara farà un any.

-Quina formació, preparació o qualitats ha de tenir una persona que exerceixi aquest càrrec?

-S'ha de tenir un gran coneixement de l'esport, tenir una gran facilitat de comunicació, humilitat, ja que quan estàs al vestidor d'un gran equip, has de ser molt humil; i com gairebé amb tot: passió per fer les coses bé. Però no necessites uns estudis en concret. Per realitzar aquesta feina has hagut d'haver viscut molt intensament el que és l'esport des de dins.

-Quina és la seva relació amb l'entrenador?

-Tenim una relació constant i intensa. Cada dia parlem, ens comuniquem i valorem moltes coses. La clau de la meva tasca, és la meva relació amb el Pep. Tinc una amistat creada amb ell des de fa molt de temps, independentment del Barça. Això fa que la meva tasca tingui un pes especial. Perquè jo em comunico i em discuteixo, en el bon sentit de la paraula, amb ell per qualsevol cosa.

-Quina seria la seva jornada laboral?

-Pel que fa a l'aspecte esportiu, has d'estar present a tots els entrenaments. Però no només és el període que dura l'entrenament, sinó que una hora o dues abans ja estem treballant i es fa al mateix al finalitzar-se la sessió d'entrenament. Aquesta feina, ja ocupa mig dia, i la resta del dia resto al despatx, per anar despatxant diferents qüestions, ja siguin de protocol, màrqueting, etc. Estic present en tot el que fa el primer equip, siguin viatges, entrenaments o àpats.

-Quina és la seva relació amb els jugadors?

-Amb els jugadors tinc una relació molt bona i propera. Una relació amb discreció i humilitat. El més important és que sàpiguen que estic per qualsevol necessitat que necessitin.

-Les seves declaracions als mitjans de comunicació, si ha de parlar amb temes relacionats amb l'equip, són consensuades per l'entrenador o té llibertat?

-No, tinc llibertat per opinar. Ara bé, tenim una gran avantatge, tinc una manera de pensar molt propera a la del Pep, per tant, no és necessari que les consensuem, ja que el resultat seria molt similar.

-Relacionat amb el seu departament, creu que es poden incorporar nous professionals dins de l'organigrama d'un club de futbol d'elit, per tal de millorar el rendiment o adaptació al club o al país?

-En el meu departament diria que està bastant cobert. Si que és cert que si s'incorporessin més professionals, seria positiu pel club, ja que les tasques serien més especialitzades. Difícilment podem influir, els professionals del meu departament, a millorar el rendiment dels jugadors, sí que és plausible que ajudem a millorar-los anímicament. Pel que fa a l'adaptació i integració se'n cuida el Pepe Costa. Ell és el cap de l'àrea de l'atenció al jugador, per tal que el dia a dia del futbolista sigui més fàcil i es

centri més en entrenar. Per tant, com ja he dit abans, tota incorporació seria beneficiosa pel club, però en aquesta àrea, no faria falta.

-Existeix un codi intern de conducta pels jugadors? Qui el proposa? Vostè s'encarrega de fer-lo complir?

-Sí, per suposat que n'hi ha. L'entrenador és l'últim responsable a l'hora de decidir el codi intern, però si que és cert que el discutim i l'argumentem.

Entrevista a:

Sergi Nogueras, Responsable de premsa del primer equip del F.C. Barcelona.

(Sant Joan Despí, 19/8/09)

- “La nostra feina és posar a jugadors o tècnics al corrent de l’actualitat [...] Els avisem de quin és el missatge que s’ha dit, per tal que no els facin entrar en contradicció”.
- “Si hi ha altre gent que per amistats o per interessos “x” filtra d’alguna manera interessada informació confidencial, no es pot controlar”.

Sergi Nogueras amb Sergi Ferragut durant l’entrevista a la ciutat esportiva del F.C.Barcelona

-En què consisteix el seu càrrec?

-Jo m’ocupo dels mitjans de comunicació nacionals. Nosaltres el que fem és gestionar la relació del primer equip amb premsa. Les diferents tasques serien: organitzar les rodes

de premsa del dia a dia, informar a la premsa de les novetats que hi puguin haver a cada entrenament i coordinar amb els serveis mèdics els redactats dels comunicats.

Som com una eina que ens encarreguem de gestionar la informació oficial que surt de dins el vestidor. La majoria de casos és a través de comunicats mèdics, rodes de premsa i les gestions d'entrevistes dels mitjans a diferents jugadors. Els mitjans fan una sol·licitud, nosaltres la traslladem al jugador, i aquest l'accepta o no depèn del moment o situació.

-Dins l'organigrama del club, de qui depèn?

-La meua tasca depèn de l'àrea de comunicació. El cap de l'àrea del club és el Toni Ruiz.

-Quin personal té al seu càrrec?

-Som el Xemi i jo com a pont entre el primer equip i els mitjans del club. A través dels nostres mitjans, realitzem bastant la funció d'agència de notícies. Quan realitzem aquesta tasca, llavors ens coordinem amb una sèrie de professionals com poden ser els càmeres.

-El seu càrrec és de nova creació o sempre ha existit?

-Com que el món del futbol ha anat creixent molt, també ha crescut el seguiment pel que fa als mitjans. Per exemple als anys vuitanta, hi havia quatre periodistes que gairebé entraven al vestidor amb l'equip i parlaven amb els jugadors, tenint una relació molt fluida. Ara això és impensable, ja que cada dia, en un entrenament pots tenir unes cinquanta persones tranquil·lament. Hi ha una mitjana de sis televisions, vuit o nou ràdios, molta premsa escrita, molta premsa internacional sobretot sueca, relacionat amb el tema de l'Ibrahimovic i per exemple ara vindran molts italians per el tema de l'Internazionale (atès que el Barça disputava la eliminatòria de la Champions amb l'Internazionale).

-Quina formació, preparació o qualitats ha de tenir una persona que exerceixi aquest càrrec?

-En el nostre cas, nosaltres hem estudiat la carrera de periodisme. A partir d'aquí, jo crec que és bastant el treball del dia a dia el que et fa anar aprenent. Per molt que hagi

pogut tenir una educació acadèmica especialitzada, aquest món és tan diferent que es necessita estar al dia a dia. És mantenir la relació amb els mitjans, mantenir relació amb els jugadors, etc. Com en moltes professions, el realment important és a l'hora de la pràctica.

-Quina és la seva relació amb l'entrenador?

-A no ser que hi hagi una cosa puntual, jo despatxo amb ell abans de cada roda de premsa, que normalment són dues la setmana abans del partit. La nostra feina és explicar-li els temes d'actualitat i preparar-la.

-Quina seria la seva jornada laboral?

-No tenim horaris. L'única cosa clara és que la feina és de dilluns a diumenge. La gent pot pensar que això és un handicap, però quant et dediques en aquest cas al periodisme, sempre he tingut molt clar que els horaris són flexibles. Ja que si fessis horari d'oficina, per exemple de vuit a tres, i a les sis es mort el Papa, doncs a les sis s'ha d'informar que ha mort el Papa. Si el diumenge a les onze de la nit hi ha un partit de futbol, doncs has de treballar. Anem a ritme aproximadament del equip.

-Pel que a les declaracions als mitjans de comunicació que realitzen l'entrenador o els jugadors, vostès els assessoren de cara a no donar missatges erronis, tractar una consigna concreta, o ser políticament correctes?

-La nostra feina és explicar-los i posar-los al corrent de l'actualitat. Erròniament del que es pensa a vegades, un jugador o un tècnic no han de tenir opinió de tot. Per exemple a jugadors els pregunten què en pensa del que li passa el Betis, i un jugador no té perquè tenir opinió del que li passa al Betis. A vegades s'entén que qui surt en roda de premsa ha de tenir opinió de tot, i no és així. Per això nosaltres el que fem és explicar el que hi ha, i els avisem de quin és el missatge que s'ha dit, per tal que no el facin entrar en contradicció. Ja que a vegades els missatges surten distorsionats als mitjans de comunicació, més que res que quedi clar. Sobretot que no vulguin entrar amb polèmiques de dins i de fora el vestidor.

-Les relacions amb les direccions dels mitjans de comunicació, envien vostès directrius als mitjans de comunicació de cara a fer públiques unes consignes concretes?

No. Cada mitjà té llibertat d'expressió. No pots exigir en un mitjà que digui una cosa o que en digui una altre. Tu pots no estar d'acord amb coses que diuen o publiquen, i això pot arribar sovint, ja sigui per una mala interpretació o perquè sigui fals el que s'ha publicat. I en aquest cas els hi pots fer saber que no hi estàs d'acord.

Tu dones una comunicació oficial, i ells a partir d'aquí poden fer les seves interpretacions, que molts cops no són del tot correctes.

-Com es controla les filtracions d'informació confidencial als mitjans?

-No es poden arribar a controlar. Cadascú és responsable de si mateix. A partir d'aquí si hi ha altre gent que per amistat o per interessos “x” filtra d'alguna manera interessada informació, no es pot controlar. Jo crec amb la responsabilitat de cadascú, hi ha gent que ho creu més oportú i hi ha gent que ho creu menys.

Entrevista a:

Xemi, Adscrit al departament de premsa i comunicació del F.C. Barcelona i responsable de comunicació internacional i relacions internacionals dins del departament.

(Sant Joan Despí, 19/8/09)

- “Tot el que és d'àmbit internacional tan d'equip com de club, es feina meva”.
- “Els grans clubs són marques globals, i hi ha tot un àmbit de relacions internacionals a nivell de mitjans de comunicació que s'ha de cuidar, i per tant hi ha d'haver una persona que es dediqui exclusivament això”.
- “En algun fet de molta transcendència es pot intentar negociar amb el periodista, però no es pot fer un control exhaustiu diari de tot el que es publica”.

Xemi al seu despatx essent entrevistat per Sergi Ferragut

-En què consisteix el seu càrrec?

-El departament de comunicació és un departament que està integrat tot el que té a veure amb la comunicació externa del club, això vol dir que ens fem càrrec de la televisió del club (Barça TV), ens fem càrrec de la web del club, ens fem càrrec de les diferents publicacions del club: revista, el diari del partit i les publicacions periòdiques que van surtin del club. També ens fem càrrec de les relacions amb els mitjans de comunicació. Tot això és el que fem dins del departament de premsa i comunicació del club.

Dins de l'apartat de les relacions amb els mitjans de comunicació, hi ha: la part del futbol, la part del bàsquet i la part dels altres esports professionals, hoquei, handbol i futbol sala. Llavors dins de la part del futbol, hi ha la figura del cap de premsa, que és el que s'encarrega de les relacions amb els mitjans, pel que fa referència al primer equip. És a dir és el que gestiona les entrevistes, munta les rodes premsa i el que fa de pont entre entrevistes i jugadors, i periodistes i tècnics, etc. Aquesta és la tasca del Sergi Nogueras.

La meva tasca està adscrita al primer equip per tot allò que fa referència a les relacions internacionals i mitjans internacionals. Dins del primer equip hi ha un responsable de premsa que s'encarrega de les relacions al dia a dia amb els periodistes pel que fa als mitjans nacionals, i una persona que s'encarrega de tot l'àmbit internacional, que sóc jo. Apart d'aquesta tasca, també m'ocupo de les relacions internacionals del meu departament que fan referència al club. És a dir, tot el que fa referència a la directiva, tota l'organització dels viatges internacionals institucionals que fa el president per temes d' UNICEF o fundació, també me'n ocupo jo. Tota el que és d'àmbit internacional tan d'equip com de club, es feina meva. Però el que està dia a dia amb el primer equip, que se'n ocupa de les relacions dels jugadors amb la premsa i les entrevistes, és el Sergi Nogueras.

-Dins l'organigrama del club, de qui depèn?

-La meva funció depèn d'un director de comunicació, que és el coordinar del departament. D'aquest director hi ha varies branques: una que és el responsable de la web, una que és el responsable de la televisió, una que és el coordinador de tots els periodistes que treballen al canal de televisió, una que és el cap de premsa del futbol i la

meva, que sóc el responsable de les relacions institucionals. Aquest director de comunicació depèn directament de la junta directiva.

-Quin personal té al seu càrrec?

-Directament no. Utilitzo l'estructura del departament, és a dir, personal que està treballant dins el departament per realitzar de la millor manera la meva feina. Però directament al meu càrrec, no tinc a ningú.

-El seu càrrec és de nova creació o sempre ha existit?

-El càrrec meu és en concret de fa tres anys. Els grans clubs cada cop, són més marques globals. I com a marca global, és a dir reconegudes arreu del món, aquests clubs han de mirar més cap a fora, i des de fora cada cop es mira més al Barça. El Barça és una marca reconeguda a nivell mundial. I per tant hi ha tot un àmbit de relacions internacionals, sobretot a nivell de premsa i de mitjans de comunicació, que s'ha de cuidar, i per tant ha d'haver una persona que es dediqui exclusivament això. No estic segur que el Madrid, el Manchester United o l'Arsenal, tinguin un càrrec similar, però sí que tenen tot aquest àmbit de relacions internacionals que cada cop són més importants: cada cop hi ha més periodistes que volen fer entrevistes, cada cop hi ha més mitjans que volen fer reportatges i cada cop hi ha més interès des de fora per accedir al club. Cada cop, aquests clubs necessiten, dins del departament de comunicació, una persona que s'encarregui de mirar cap enfora. Per aquest motiu, és un càrrec de recent incorporació atès a la situació actual dels clubs, que generen cada cop més i a tot arreu.

-Quina formació, preparació o qualitats ha de tenir una persona que exerceixi aquest càrrec?

-Jo he fet de periodista, però no he estudiat mai periodisme, però sempre m'hi he dedicat. Sempre m'he dedicat a fer entrevistes, treballar en el món de la comunicació, en projectes editorials en departaments de premsa, tot el que és el món al voltant dels mitjans de comunicació. La meva formació és d'advocat, però no he exercit mai d'aquesta feina. Sempre me mogut a voltant de l'àrea de premsa i comunicació.

-Quina és la seva relació amb l'entrenador?

-Despatxo amb l'entrenador amb tot el que fa referència a temes que li afecten pel que a nivell de mitjans internacionals, despatxo totes les peticions i entrevistes que m'arriben

a través dels mitjans internacionals, i m'ocupo a nivell d'organització de tot el que són els partits a internacionals, ja siguin partits de la Champions, gires d'estiu, la supercopa d'Europa o el Mundial de clubs que jugarem a Abu Dhabi ara al més de desembre. Tot el que és relació amb els mitjans de comunicació i amb la premsa de tots aquests partits internacionals me'n ocupo jo i despatxo amb l'entrenador. Per exemple al Mundial de Clubs, la FIFA ens diu que hem de marcar unes rodes de premsa i unes hores d'atenció dels jugadors als mitjans de comunicació. A més a més hem de marcar uns horaris d'entrenament. Doncs tot això ho despatxo amb en Guardiola, li pregunto qui dia vol fer la roda de premsa, quin dia vol que els jugadors puguin parlar amb els mitjans de comunicació, quan vol fer els entrenaments. També per exemple és possible que haguem de fer entrevistes exclusives pels patrocinadors del mundial, doncs també ho despatxo amb ell.

-Quina seria la seva jornada laboral? Té dedicació exclusiva?

-No tinc una jornada fixa, treballa depenent de les necessitats del club. Evidentment treballa els dies que hi ha partit i els caps de setmana quan toca. Quan són coses d'equip i estic vinculat a l'equip perquè és un partit de fora, doncs vaig el ritme de l'equip: si viatgen, si es concentren, etc.

Si no hi ha activitat del primer equip, perquè per exemple descansa, estic vinculat a club. Llavors faig una jornada laboral de matí i tarda.

-Pel que a les declaracions als mitjans de comunicació que realitzen l'entrenador o els jugadors, vostès els assessoren de cara a no donar missatges erronis, tractar una consigna concreta, o ser políticament correctes?

-Aquesta seria una tasca més del Sergi Nogueras que no pas meva. S'encarrega d'assessorar els jugadors abans de sortir a la roda de premsa, quines són les possibles preguntes que tindran, quins són els temes més sensibles del dia, quina seria la millor resposta, segons quina pregunta, deixant sempre la llibertat al jugador que digui el que vulgui. Evidentment també es parla quan toca de donar el mateix missatge. Sempre es pot recomanar o ajudar al jugador a l'hora de comunicar-se en roda de premsa, però mai imposar.

-Com es controla les filtracions d'informació confidencial als mitjans?

-Es pot intentar, però no és un objectiu clar a complir. Pots intentar evitar que surti a la llum certa informació, però fiscalitzar totes i cadascuna de les filtracions que apareixen als mitjans de comunicació, això és impossible. Només en algun fet de molta transcendència es pot intentar negociar amb el periodista o amb el mitjà corresponent. Fer un control exhaustiu diari de tot el que es publica no es pot realitzar. Sí que a posteriori, una de les feines del cap de premsa de l'equip i meva a nivell internacional, és estar al dia del que es publiqui. És a dir, saber el que es diu, saber el que s'ha publicat i quines notícies hi ha. Una altre tasca més del Sergi Nogueras que no pas meva, és assessorar els jugadors abans de sortir a roda de premsa, quines són les possibles preguntes que tindran, quins són els temes més sensibles del dia, quina seria la millor resposta, segons quina pregunta, etc. Ara bé, deixant sempre la llibertat al jugador que digui el que vulgui. Però assessorar al jugador també és una de les feines.

Entrevista a:

Jordi Balsells, Preparador Físic del 1r equip del Girona F.C.

(Girona, 23/8/09)

- “El preparador físic ha d’estar totalment lligat amb l’entrenador”.
- “La figura del preparador físic dins de l’equip tècnic s’ha consolidat definitivament. La preparació física, l’ha de portar un preparador físic”.
- “T’has d’actualitzar en formació continuada, cada cop apareixen noves màquines i nous elements de control”.

Jordi Balsells amb Sergi Ferragut al finalitzar l’entrevista a les instal·lacions d’entrenament del Girona F.C.

-En l’organigrama tècnic d’un club de futbol d’elit, el preparador físic de qui depèn?

-Dins de l'staff tècnic el preparador físic ha d'estar supeditat i coordinat amb l'entrenador, ja que l'entrenador és el que marca les línies a seguir. A l'hora d'organitzar tasques, a l'hora d'organitzar sessions s'han de coordinar amb l'entrenador. Un cop et coneixes amb ell, ja és tot més fàcil. La feina del preparador físic, en aquest sentit, és veure com funciona i treballa l'entrenador. I a partir d'aquí preparar els treballs que permetin compensar el nivell físic de l'equip. L'entrenador en definitiva és el responsable últim, per tant el preparador físic ha d'estar totalment lligat amb l'entrenador.

-Quants preparadors físics hi ha dins d'un equip tècnic? Com es reparteixen les tasques?

-En el meu cas, és a dir, al el Girona, som dos preparadors físics. Ni ha un que és el que marca les directrius de tota la planificació i l'altre no és que estigui al seu càrrec, sinó que ho coordinem bastant entre els dos. Això depèn del club, per exemple, en el cas de l'Espanyol: hi ha el preparador físic del primer equip, que és l'encarregat de tota l'àrea de preparació física del futbol base de l'Espanyol. A partir d'aquí es marquen unes directrius per tal de gestionar-ho de la millor manera possible. En canvi, aquí a Girona no és així, treballem els dos plegats, a més a més, jo m'encarrego del juvenil. Ell s'encarrega més del treball amb el grup, i jo en canvi més del treball de gimnàs, prevenció de lesions, potenciació dels jugadors que queden sense convocar per tal d'igualar la càrrega amb els que han jugat, etc.

-Quina es la relació amb la resta de membres de l'equip tècnic?

-Contacte diari de decidir què es farà a l'entrenament. El que ha de controlar les càrregues és ell, i depèn de la relació que tingui amb l'entrenador, podran determinar quins tipus d'exercicis s'han de realitzar i quina ha de ser la seva durada. És un contacte diari, també amb el tema de controlar dietes, realitzar viatges, etc. De fet el preparador físic participa a cada entrenament, per tant són converses continues i diàries per tal de planificar la setmana següent, per avaluar com ha anat la setmana i també per avaluar com ha anat el partit a nivell físic.

-La seva tasca, va lligada amb l'àrea mèdica del club?

-Sobretot amb l'equip de fisioterapeutes, ha de tenir-hi molta relació i comunicació. No tanta amb el metge, però també. Per exemple ara (referint-se a la pre-temporada)

estàvem mirant de fer analítiques als jugadors un cop al mes, per tal de veure els nivells de ferro, anabòlics, catabòlics, etc. Amb les analítiques saps realment que passa dins del cos de l'esportista. Amb el fisioterapeuta és vital que hi hagi molta comunicació: si un jugador pot començar a entrenar, si està preparat per realitzar certs treballs, si ha de treballar al marge del grup què ha de fer, i molts altres detalls. Per tant sí, podríem dir que va lligada a l'àrea mèdica, molta relació amb els fisioterapeutes, i també relació, però menys amb els metges.

-Intervé el preparador físic a la planificació de la temporada?

-Sí. Sobretot a la pre-temporada és quan més intervé. Pràcticament és la persona que marca què s'ha de fer i com s'ha de fer. Durant la temporada el que fa és marcar, setmana a setmana, juntament amb l'entrenador, que és farà la setmana següent, quins dies es faran els entrenaments i amb quina càrrega es faran. També planifica quina és la preparació física que ha de tenir l'equip al llarg de la temporada.

-Les sessions preparades per vostè precisen sempre de la supervisió de l'entrenador o té autonomia en el seu treball?

-Hi ha entrenadors que et permeten fer el que creguis convenient quan ho creguis convenient. En canvi hi ha entrenadors que necessiten saber el que faràs per adaptar-hi treball seu. També n'hi ha que queden d'acord entre els dos a l'hora de prepara-les, tot depèn del sistema que vulgui seguir l'entrenador.

-Per la preparació física dels futbolistes, quins altres professionals creu que són imprescindibles?

-En aquest club i als clubs que conec: hi ha el primer i el segon entrenador, que s'encarreguen de la part tàctica i tècnica; llavors hi ha el preparador físic, que s'encarrega de la preparació física i tot el que és gimnàs, temes de prevenció de lesions i tot això. A més a més hi ha tot l'equip de fisioterapeutes que s'encarreguen de coordinar aquest treball amb el preparador físic de prevenció de lesions, perquè coneixen a la perfecció tots els casos que han tingut de lesions i per tant s'encarreguen de coordinar-ho. Quan un jugador es lesiona i fins que no torna a jugar, hi ha d'haver-hi un impàs, i entre el preparador físic i el fisioterapeuta hi ha d'haver comunicació per determinar exactament quins són els treballs de camp que ha de realitzar el jugador per tal que s'incorpori com més ràpid possible amb el grup.

-Cada dia és més freqüent la incorporació de nous professionals a l'equip tècnic dels clubs de futbol d'elit. Creu serà la tendència del futur?

-Sí, segur. Cada cop les persones que hi ha són més especialistes del seu càrrec, és a dir, de la seva especialitat. I si és necessari controlar tot el que passa dins un equip, és necessari controlar l'alimentació per exemple. Fins ara, del tema de la nutrició se'n feia càrrec el preparador físic, en canvi si se'n cuida una persona especialitzada en aquesta vessant és molt millor. Un altre tema és el del psicòleg esportiu, que està passant el mateix que va passar fa deu anys amb els preparadors físics, gairebé cap equip en tenia, però s'han anat incorporant fins que actualment tots els equips tenen preparador físic. Doncs jo crec que amb el psicòleg passarà el mateix, perquè cada jugador és un món, i l'estat anímic condiciona molt al rendiment futbolístic. Per tant estic convençut que els equips tècnics s'aniran ampliant, hi haurà: analistes de vídeo, psicòlegs, nutricionistes, preparadors físics, fisioterapeutes, etc. Ara també s'està incorporant la figura del readaptador, que se situa entre el fisioterapeuta i el preparador físic, quan el jugador ja no està a la llitera, però encara no està per entrar al grup, doncs realitza treballs específics per aquests tipus de jugadors.

-Per tant, si de vostè depengués, i econòmicament fos viable, incorporaria més professionals en el seu equip?

-Evidentment. Com més professionals tingui, més controlat estarà l'equip, llavors només faltaria coordinar-ho de manera adequada per aconseguir fer rendir de la millor manera possible els jugadors, que és en definitiva la feina de tot equip tècnic.

-Per millorar el rendiment físic dels futbolistes, i evidentment dins de la llei, es realitzen suports energètics extres?

-Sí, n'hi ha molts. Hi ha moltes substàncies legals que no donen positiu en els controls antidopatge. L'alimentació ajuda a que el rendiment de l'esportista sigui millor. Tot tipus d'ajuda energètica que hi pugui haver-hi, millora el rendiment. El problema d'això és que, com que són productes, hi ha moltes marques que n'ofereixen. Per tant la missió dels metges, preparadors físics i fisioterapeutes, és decidir què és necessari en cada cas. Aquí en el Girona, el que donem és un complex vitamínic durant tot l'any, i després també donem una espècie de sèrum, com la "Jalea real". Hi ha jugadors que s'ho prenen, però no és obligatori. Als finals de la temporada passada donàvem uns potets de

cafeïna, que no donaven positiu i servien d'estimulador. En definitiva, ni ha moltes, l'important és saber escollir.

-Per on creu que passa el futur dels preparadors físics en el futbol?

-Jo crec que la figura del preparador físic, així com fa deu anys enrere no tenia massa clar quin era el seu lloc, ara, el seu forat està molt clar: assegurar que els jugadors de la plantilla tinguin el rendiment físic adequat. A nivell de cos tècnic i de participació de la setmana, el preparador físic ha de controlar totes les càrregues de treball que hi ha al camp i aportar el que ell cregui oportú a nivell de camp, per tal de millorar el rendiment del jugador. Llavors, fora del camp, ha de controlar tots els temes d'alimentació, totes les sessions de gimnàs, les sessions compensatòries, els temes preventius. Jo crec que la figura del preparador físic dins de l'equip tècnic s'ha consolidat definitivament. Perquè cada professional és tècnic en la seva especialitat, i la preparació física, la de portar un preparador físic.

-Quina seria la jornada laboral d'un preparador físic?

-Un preparador físic ha d'assistir evidentment a les hores d'entrenament, perquè ha de quantificar les càrregues i conèixer quin tipus de càrregues són. A part dels horaris d'entrenament, ha de realitzar exercicis complementaris per a jugadors que necessiten entrenament extra, consensua i ajuda a preparar les sessions d'entrenaments amb els entrenadors. Tot depèn de la seva professionalitat i del temps que hi vulgui dedicar. Però si es fa com s'ha de fer, són moltes hores: preparar els següents entrenaments, analitzar-los, quantificar-ne les càrregues, etc.

-I en el dia del partit?

-Aquest potser seria el dia que menys feina té. És el dia que els jugadors estan menys per parlar de temes físics. És l'encarregat de fer l'escalfament, s'ha d'assegurar que s'hidratin correctament. Llavors al final del partit tornar-se a preocupar que els jugadors s'hidratin correctament i que s'alimentin de manera adequada, fent-los menjar alguna cosa ja abans que marxin a casa. Segurament l'endemà del partit és el dia que potser té més importància, però el dia del partit, no fa massa.

-Quina es la formació d'un preparador físic?

-Et parlaré de la meua experiència: vaig començar essent mestre d'educació física, llavors em vaig llicenciar amb INEF, llavors vaig estar amb algun equip de la regional preferent exercint com a preparador físic. Llavors vaig arribar al Girona, vaig començar amb els cadets, després amb els juvenil i ara em dedico al primer equip. Després de la carrera he realitzat un màster de preparació física d'esports col·lectius a Barcelona.

-Què fa per actualitzar-se o millorar la seva feina? (formació continuada)

-És molt important estar en contacte amb altres clubs i preparadors físics, ja que de parlar amb un, parlar amb altre t'enriqueixes molt. És molt útil aquest fet de compartir experiències per tal de créixer com a preparador físic. Llavors també t'has d'actualitzar en formació continuada, si vols estar al dia has de realitzar màsters i postgraus, ja que cada cop apareixen noves màquines per treballar al gimnàs i nous elements de control.

Entrevista a:

Pepe Costa, Responsable de l'àrea atenció al jugador del F.C. Barcelona.

(Sant Joan Despí, 27/8/09)

- “Em dedico a acollir i a integrar els nous jugadors, perquè s'adaptin de la millor manera possible”.
- “Nosaltres posem a l'abast dels nous jugadors tots els mitjans necessaris per fer el mínim feixuga l'integració del jugador”.

Pepe Costa amb Sergi Ferragut al finalitzar l'entrevista a la ciutat esportiva del F.C.Barcelona (Sant Joan Despí)

-En què consisteix el seu càrrec?

-La meva tasca consisteix a fer la acollida al jugador professional. Des del moment que un jugador fitxa pel Barça, em poso amb contacte amb ell i l'ajudo a buscar habitatge,

escola pels nens, etc. En definitiva estar al màxim a prop del jugador, per tal que se senti recolzat i la seva integració i adaptació sigui el màxim ràpida possible.

Apart d'aquesta tasca, també treballo a nivell de vestidor, ja que estic en permanent contacte amb els jugadors, i conec els seus dubtes, com se senten, quines són les seves inquietuds, etc. Aleshores realitzo de pont entre el vestidor i l'entrenador.

-Dins l'organigrama del club, de qui depèn?

-Tots depenem del Txiki Beguiristain, ell és el secretari tècnic i a partir d'aquí es va baixant jeràrquicament. Llavors si que ja trobem en Pep, amb el seu equip tècnic, però a dalt de tot hi ha el Txiki.

-Quina és la seva relació amb el secretari tècnic?

-La meva relació amb el Txiki, abans d'estar ara al costat d'en Pep directament amb el primer equip i més a nivell de vestidor, jo estava amb ell a la secretaria tècnica. La meva tasca era realitzar informes de jugadors de tot el mercat sud-americà, buscant jugadors que complien el perfil del primer equip del Barça. I tenia una relació molt constant amb el Txiki.

Ara ha canviat, en Pep m'ha demanat que treballés amb ell amb aquest nou projecte i em dedico més a acollir i a integrar els nous jugadors, perquè s'adaptin de la millor manera possible al Barça.

-Quin personal té al seu càrrec?

-No, no en tinc. En aquests moments realitzo el meu treball sol. En el meu departament de moment només hi estic jo.

-Quina és la seva relació amb l'entrenador?

-És una relació diària. Quant a vegades hi ha alguna incidència o algun problema, el parlem, però tot i així el contacte amb ell és diari.

-Quina responsabilitat té l'entrenador a l'hora de fer fitxatges?

-Sempre, i com en tot club de futbol, hi ha la secretaria tècnica, que busca els jugadors que realment creiem que l'equip necessita. El que fem primer és buscar perfils de jugador que creiem que encaixen a la filosofia del club, però evidentment el que

decideix en últim moment és el Pep Guardiola. Normalment quan veiem que hi ha una demarcació que no està massa ben coberta, busquem i fem informes aproximadament d'uns trenta jugadors durant l'any. A continuació fas una selecció dels tres o quatre que nosaltres creiem més adequats. Llavors l'entrenador valorarà les diferents opcions i juntament amb el Txiki acabaran prenent una decisió.

-El seu càrrec és de nova creació o sempre ha existit?

-És un càrrec que s'ha implantat molt recentment aquí. Abans segurament ho portava més el Carles Naval (el delegat). Però la tasca d'estar amb els jugadors, poder-los ajudar i ser un punt de recolzament per ells, probablement no existia.

-Quina formació, preparació o qualitats ha de tenir una persona que exerceixi aquest càrrec?

-És difícil dir-ho. El que jo apporto és tot el meu bagatge com a jugador professional, les meves experiències viscudes a nivell de vestidor et donen una idea de saber interpretar millor com pensen els jugadors. No és un perfil que necessitis certs estudis, perquè aquí el que influeix més és la teva experiència i haver tingut contacte diari amb molts jugadors pels molts vestidors pels que un ha passat.

-Quina seria la seva jornada laboral?

-No tinc un horari fixe. En el món del futbol, a nivell professional, poden passar coses imprevistes a qualsevol hora. Per exemple, un jugador pot tenir un problema a les dotze de la nit, o les sis del matí, i per tant et poden trucar. Evidentment seguim un horari semblant al que fa el primer equip, però un horari establert no el tens. És un horari molt flexible.

-Quin protocol se segueix a l'hora d'integrar un nou jugador a l'equip?

-Normalment seguim el mateix protocol per a tots. Primer de tot el jugador es presenta com a oficial, es busca el més aviat possible habitatge, integrar-lo el més ràpid possible, tenint en compte que molt probablement desconeix la ciutat. El més important pel jugador és iniciar una vida pràcticament normal el més aviat possible, ja que ve d'un altre país, on les costums són diferents i també a vegades l'idioma. Per tant també com ja he dit abans, situar els seus fills en una escola on estudiar. Pel que fa al vestidor, els jugadors ja estem acostumats a canviar molt sovint d'aires, per tant, ja els de dins,

també intenten integrar-se amb els companys nous el més aviat possible, per poder entendre's dins al camp.

-Relacionat amb el seu departament, creu que es poden incorporar nous professionals?

-Sí, segurament és la tendència del futur. Ara hem acabat de fitxar al Shigrinski, un jugador ucraïnès que no domina la nostra llengua, i el club ha contractat un professor perquè aprengui el més ràpidament l'aprengui el més ràpidament possible, ja que l'element indispensable per l'integració de qualsevol jugador és la comunicació. Nosaltres posem a l'avast dels nous jugadors tots els mitjans necessaris per fer el mínim feixuga l'integració del jugador.

Curriculum

13 anys com a jugador professional del futbol.

8 anys a una empresa Nike, treballant al departament d'esports màrqueting, buscant jugadors joves i fent-los contractes per la nostra marca. (4 anys a Espanya, 4 anys amb la selecció de Brasil).

Va formar part de la secretaria tècnica del Barça a les ordres del Txiki

Actualment: Responsable de l'àrea atenció al jugador del F.C.Barcelona

Entrevista a:

Tito Vilanova, 2n Entrenador del primer equip del F.C. Barcelona.

(Sant Joan Despí, 1/9/09)

- “La característica més important que ha de tenir el segon entrenador és que comparteixi amb el primer entrenador la mateixa perspectiva de joc, que entenguin el futbol d’una manera semblant”.
- “Me’n cuido directament de l’estratègia dels partits”.
- “Un canvi d’entrenador a mitja temporada, no sol funcionar mai. Potser hauríem de pensar que no sempre és culpa de l’entrenador”.

Tito Vilanova al seu despatx amb Sergi Ferragut al finalitzar l’entrevista

-El treball del segon entrenador depèn exclusivament del primer entrenador?

-En certa manera el primer entrenador és el que ha de donar la seva conformitat a tot. Però ell no pot arribar a tot. En aquest punt entra la resta de l’equip tècnic, treballem per ell, realitzem tasques, les avancem, per tal que ell pugui prendre la última decisió, ja que

té la última responsabilitat. Moltes d'aquestes tasques van relacionades amb l'entrenament, ja que ell està parlant amb els jugadors o analitzant partits. Per tant moltes vegades el que fem és exposar-li l'entrenament que hem preparat i llavors ell dóna la confirmació.

-Dins de l'organigrama tècnic hi ha personal que depèn del segon entrenador?

-Directament no. El cert és, que el primer entrenador, aglutina tots els temes i la informació. Després aquí al Barça, per sota seu estic jo, i les coses no depenen directament del meu càrrec però exerceixo com de segon filtre.

-Quina és la relació diària amb el primer entrenador?

-És important que el primer i el segon entrenador tinguin una visió del model i l'estil de joc molt semblant. Sinó fos així, resultaria un problema. El fet que la majoria de vegades coincidim amb la percepció d'entendre el joc, fa que sigui molt més fàcil de treballar plegats. Segurament la característica més important que ha de tenir el segon entrenador és aquesta, que comparteixi amb el primer entrenador la mateixa perspectiva de joc, que entenguin el futbol d'una manera semblant. També s'ha de dir que és positiu que no opinem el mateix, d'aquesta manera ell té dos punts de vista diferents, per escollir el millor a l'hora de prendre la decisió final.

-Les sessions d'entrenament es preparen segons una programació prèvia a l'inici de lliga o en funció dels resultats, errors, etc?

-La part física, els preparadors físics durant la pre-temporada ja tenen una idea del que volen treballar durant l'any. Però és cert que no la tenen preparada tota, i la van treballant mes a mes. Seria un error que ho planifiquessin abans, ja que s'ha d'anar veient com evolucionen els jugadors.

La part tècnica i tàctica es treballa molt en funció del rival amb el que jugues. Durant la setmana en els entrenaments practiquem exercicis segons el model de joc que hem de seguir per contrarestar al rival. També practiquem les errades, per tal que no es tornin a cometre.

-En quines tasques té el segon entrenador responsabilitat exclusiva?

-No hi ha cap tasca completament exclusiva, al final tot passa pel primer entrenador. No fem res fins que ell no doni la confirmació. Però és cert que gran part dels entrenaments els preparem entre els preparadors físics i el segon entrenador, sempre sota la seva conformitat. Ell prepara sempre la part més tàctica.

En el meu cas, me'n cuido directament de l'estratègia dels partits. Sóc l'encarregat de dur-la a terme i practicar-la amb els jugadors, però sempre és ell qui dóna el toc final.

-Quin és l'horari de treball d'un segon entrenador durant el dia d'entrenament?

-Si que és cert que les setmanes que juguem dimecres i diumenge, que són gairebé tots, el temps se'ns menja. Perquè a part de preparar els entrenaments, hem de visionar els partits del rival. S'ha de dir que aquesta és una tasca que ens faciliten molt el departament d'scoutings. La jornada laboral durant aquests dies podria ser perfectament de les nou del matí fins les set de la tarda.

La resta de dies l'horari que se segueix és molt flexible, depèn dels horaris d'entrenaments.

-Quin és l'horari de treball d'un segon entrenador al dia del partit?

-En el dia del partit, si juguem a casa, fem un entrenament suau. És a dir solem fer un joc, algun exercici de baixa intensitat i solem acabar practicant l'estratègia. Abans de l'entrenament, ja hem preparat una treball de vídeo que passarem a la tarda, on surt un recull de l'estratègia, tant la nostra com la de l'equip contrari. Després de l'entrenament dinem tot l'equip junt. A continuació passem el vídeo de l'estratègia, juntament amb un vídeo molt més tàctic. La meua tasca aquí és agafar jugador per jugador i recordar-los quina és la seva posició en cadascuna de les jugades d'estratègia.

-Consensua les declaracions als mitjans de comunicació amb el primer entrenador?

-Generalment no. Si que és veritat que per problemes de temps, gran part de les entrevistes m'han recaigut a mi. S'ha de vigilar el que es diu, ja que tot té la seva transcendència. En excepció d'algun fet important o delicat, poques vegades en parlem del que he de dir als mitjans de comunicació.

-Creu que la figura del mànager anglès funcionaria aquí al futbol espanyol?

-Encara no s'ha provat en el futbol espanyol, però és cert que les directives no tenen la paciència per aguantar un entrenador masses anys. Tampoc hi ha la tradició que hi ha a Anglaterra. De tota manera està demostrat que un canvi d'entrenador a mitja temporada, no sol funcionar mai. Potser hauríem anar més enllà i pensar que no sempre és culpa de l'entrenador, a vegades ho pot ser-ho, però no sempre.

-Cada dia és més freqüent la incorporació de nous professionals dins l'equip tècnic. Creu que aquesta serà la tendència dels nous organigrames tècnics?

-Crec que és necessari. Potser que no ho sigui tant pels equip que juguen només un partit la setmana, ja que tenen més temps per preparar-ho tot i per poder recuperar als jugadors. Però un equip com el Barça, tenim molts pocs dies, i tot i que ens mirem i veiem que som molts, no hagués estat gens malament que haguéssim sigut més. Nosaltres ens veiem obligats a accelerar tots els processos: ja siguin de recuperació, ja siguin d'alimentació o de suport, per després poder-los exigir el màxim.

-Si de vostè depengués i econòmicament fos fiable incorporaria nous professionals al seu equip tècnic, quines serien les seves tasques?

-És cert que de gent mai en sobra, però al Barça tenim ja un gran i nombrós equip tècnic. És cert que ara hem trobat un equilibri bastant bo, amb la justa mesura, tenint en compte que gairebé som tants membres de l'equip tècnic com jugadors de plantilla. Hem d'estar agraïts al club per realitzar aquest esforç, ja que sabem que en altres clubs segurament no és possible.

-Quins són els professionals que s'endu un entrenador quan fitxa per un equip?

-Això ho marca l'equip on arribes, que és l'encarregat de donar-te la possibilitat d'endur-te la gent que l'entrenador vol. Hi ha clubs que ho tenen molt marcat, i només deixen que es porti el segon entrenador, hi ha de tot. Però lògicament, si és un club d'alt nivell, quan es fitxa a l'entrenador, li cedeixen certes facilitats, i el més fàcil és que es porti el segon entrenador i el preparador físic. El que penso és que quan un entrenador fitxa per un club estranger, quanta més gent porti que coneix, més fàcil i ràpida serà l'adaptació. És a dir, que quant les coses vagin malament, tinguis gent amb qui sentir-te segur.

Curriculum:

Entrenador del Cadet del Futbol Club Barcelona.

Entrenador del Palafrugell a 3a Divisió.

1 any de Director esportiu al Figueres.

1 any de Director esportiu al Terrassa.

Segon entrenador del Barça B a les ordres de Pep Guardiola.

Segon entrenador del Primer equip del Barça a les ordres de Pep Guardiola.